

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

Кваліфікаційна наукова праця
на правах рукопису

ФОМІНА ГАЛИНА ЮРІЇВНА

Прим. № _____
УДК 349.2

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕВЕДЕННЯ
ТА ПЕРЕМІЩЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ**

Спеціальність 081 – право
Галузь знань право – право

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії у галузі права

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей,
результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело
_____ Г.Ю. Фоміна

Науковий керівник:
Венедіктов Сергій Валентинович
доктор юридичних наук, професор

АНОТАЦІЯ

Фоміна Г.Ю. Правове регулювання переведення та переміщення працівників. – *На правах рукопису.*

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії із спеціальності 081 – Право. – Київський національний університет імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України. – Київ, 2021.

Дисертаційне дослідження присвячено теоретико-правовим основам правового регулювання переведення та переміщення працівників. Здійснено аналіз комплексної наукової інтерпретації та теоретико-правової характеристики переведення і переміщення працівників. Встановлені особливості сучасного стану правового регулювання переведення та переміщення працівників загалом та окремих категорій працівників зокрема. З'ясовано систему основних підстав і умов переведення та переміщення працівників, а також порядок здійснення цих кадрових процедур.

Комплексний аналіз положень чинного законодавства України та позицій науковців засвідчив, що переведення та переміщення працівників охоплено відповідним спеціальним трудовим режимом, яким є порядок правового регулювання режиму раціонального використання роботодавцем трудового потенціалу працівників (у межах виробничих відносин) шляхом їх перестановки у просторі, формах зайнятості, комплексі обов'язків без шкоди забезпеченню засади свободи праці працівників та гармонійної стабільності трудових правовідносин працівників і роботодавців. При цьому поточний стан правового регулювання переведення і переміщення працівників в Україні обумовлений еволюцією вказаного трудового режиму. У зв'язку із цим звертається увага на наступні аспекти: регулювання переведення працівників простежується вже за часів існування України-Русі, хоча на рівні законодавства засади переведення вперше були закріплені у 1835 р.; регулювання переміщення

працівників в Україні зародилося лише на пізніх етапах розвитку радянського трудового права (з 1980 р.).

Виділено комплексну класифікацію переведення працівника, в рамках якої ця кадрова процедура поділяється на види залежно на підставі таких критеріїв: об'єктивного вияву переведення (постійне чи тимчасове; пов'язане зі зміною роботи на тому ж самому підприємстві, роботи на тому ж самому підприємстві, яке змінює своє місцезнаходження, роботи та підприємства в тій же самій місцевості, роботи та підприємства в іншій місцевості тощо); суб'єктивного вияву переведення (добровільне чи обов'язкове; обумовлене ініціативою роботодавця чи працівника). Переміщення працівника пропонується поділяти на такі види: перехід працівника в установі на інше робоче місце; перехід працівника в інший структурний підрозділ на території установи в межах тієї ж місцевості; перехід працівника на інший механізм (агрегат) при продовженні роботи за тією ж спеціальністю, кваліфікацією чи посадою.

Доводиться, що різні види переведення і переміщення працівників врегульовані окремими нормами законодавства, а саме: законодавством про працю (Кодексом законів про працю України, законами України «Про оплату праці», «Про охорону праці», «Про відпустки», «Про зайнятість населення»), а також трудовими нормами адміністративного законодавства (законами України «Про державну службу», «Про судоустрій і статус суддів», «Про Національну поліцію» тощо, урядовими постановами від 23 серпня 2017 р. № 640, від 17 червня 2020 р. № 494). Спеціальні норми законодавства про переведення і переміщення працівників ґрунтуються на положеннях Конституції України та нормах універсальних і регіональних міжнародно-правових актів, що містять заборону на примусову працю, конвенціях Міжнародної організації праці, які стосуються переведення чи переміщення працівників (1930 р. № 29, 1948 р. № 88, 1990 р. № 171), а також на рішеннях

Європейського суду з прав людини (зокрема у справах De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium; Rantsev v. Cyprus and Russia).

Додатково переведення і переміщення працівників повинно відбуватися з урахуванням вимог до реалізації цих кадрових процедур, які випливають з принципів їх здійснення, а саме: 1) загальноправових принципів: 2) спеціальних принципів (принципи цілісності, плановості, прогнозованості, раціональності здійснення цих процедур, відповідальності, професіоналізму та компетентності в здійсненні цих процедур); 3) особливих принципів переведення (добровільності переведення, коли інше не передбачено законодавством, неможливості переведення працівника, направлено для підвищення кваліфікації, на іншу роботу, забезпечення працівників, що переводяться, особливими гарантіями та неприпустимість встановлення для них випробування); 4) особливих принципів переміщення (обґрунтованості і вмотивованості переміщення, врахування стану здоров'я працівника при його переміщенні).

Чинним законодавством передбачаються загальні та спеціальні порядки переведення і переміщення працівників. Загальний порядок переведення складають планування переведення, повідомлення працівника про заплановане переведення, запитування згоди на переведення та отримання відповіді, узгодження умов переведення (за потреби), видання наказу (розпорядження) про переведення та здійснення відповідних організаційних заходів. Спеціальний порядок переведення ускладнений вимогами ст. 33, ч. 3 ст. 49-2, ч. 10 ст. 60-2, ч. 1 ст. 170 та ст. 178 КЗпП України. Загальний порядок переміщення працівників передбачає встановлення необхідності переміщення, умов і підстав для переміщення, видання наказу (розпорядження) про переміщення та здійснення фактичних дій з переміщення працівника. Спеціальний порядок переміщення враховує вплив робочого місця на особливі психофізіологічні потреби працівника, для якого робоче місце повинно бути узгоджене із його

особливими потребами, наприклад переміщення вагітної жінки-працівниці чи особи з інвалідністю.

Правомірність переведення і переміщення працівників безпосереднім чином залежить від наступних обставин: 1) вони здійснюються на основі нормативних, фактичних і процедурних обов'язкових фактів практичної дійсності (підстав); 2) вони здійснюються за наявності достатніх для цього умов, а саме: а) для переведення – наявність згоди працівника (роботодавця) на переведення (коли це потребується); існування ситуації, за якої може бути здійснено переведення без згоди працівника; наявність ситуації соціально безпечного переведення; б) для переміщення – незмінюваність умов трудового договору в процесі (у результаті) переміщення; наявність ситуації соціально безпечного переміщення; обґрунтованість переміщення.

Встановлено, що основними актуальними проблемами правового регулювання переведення та переміщення працівників в Україні є наступні: 1) відсутність сучасного концептуально-стратегічного бачення подальшого розвитку правового регулювання цих кадрових процедур, що пов'язано з: а) недостатнім розвитком наукової думки щодо сутності та реалізації цих кадрових процедур; б) відсутністю комплексного розуміння перспектив європеїзації норм законодавства України у відповідній частині; в) неузгодженістю розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників у нормах трудового законодавства й у трудових нормах адміністративного законодавства; 2) застарілість норм законодавства України про працю в частині переведення та переміщення працівників; 3) недостатність гарантій забезпечення трудових прав працівників і роботодавців під час переведення та переміщення працівників. Додатково судова практика у справах щодо законності переведення та/або переміщення працівників (за період з 2017 по 2021 роки) підтверджує наявність таких проблем ефективності і достатності правового регулювання цих кадрових

процедур: 1) складність розуміння працівниками та роботодавцями, а також суддями: а) порядку переведення та переміщення працівників; б) сутності та концептуального, практичного розмежування зазначених кадрових процедур; 2) нехтування роботодавцями та працівниками обов'язку добросовісно користуватись правами та виконувати обов'язки під час переведення (переведення часто здійснюється без згоди працівника, роботодавці ігнорують обов'язок забезпечувати можливості працівника реалізувати право на переведення).

Враховуючи актуальні проблеми правового регулювання переведення та переміщення працівників, а також проаналізований досвід правового регулювання цих кадрових процедур у державах-членах ЄС (Болгарії, Іспанії, Польщі та Румунії), сформульовано перелік основних тенденцій подальшого розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників, а саме: 1) формування на рівні законодавства концептуальної основи соціально безпечного переведення та переміщення працівників (створення та прийняття парламентом відповідної Концепції); 2) врахування в українському законодавстві норм європейського трудового права про переведення працівників (директив № 2001/23/ЄС 2001 р., № 2014/36/ЄС 2014 р., № 2014/54/ЄС 2014 р., № 2014/66/ЄС 2014 р.), а також досвіду правового регулювання переведення та переміщення працівників у державах-членах ЄС; 3) деталізація та консолідація правового регулювання переведення та переміщення працівників у нормах КЗпП України (доповнення Кодексу главою «Переведення і переміщення працівників»); 4) забезпечення належного рівня соціальної безпеки працівників під час (в результаті) переведення, обумовленого дискримінацією (сексуальним домаганням) працівника; 5) усунення термінологічної колізії між трудовим і адміністративним законодавством у частині регулювання переведення та переміщення

працівників, а також приведення зазначених норм адміністративного законодавства у відповідність із сучасною теорією трудового права України.

Ключові слова: кадрові процедури, переведення, переміщення, правове регулювання, працівник, праця, реформа трудового законодавства, роботодавець, трудові відносини.

SUMMARY

Fomina H.Yu. Legal regulation of transfer and relocation of employees. –
On the rights of the manuscript.

The dissertation for obtaining the scientific degree of the Doctor of Philosophy in a specialty, 081 “Law”. Taras Shevchenko National University of Kiev, The Ministry of Education and Science of Ukraine. Kyiv, 2021.

The dissertation for obtaining the scientific degree of the Doctor of Philosophy in a specialty, 081 “Law”. Taras Shevchenko National University of Kiev, The Ministry of Education and Science of Ukraine. Kyiv, 2021.

The dissertation research is devoted to the theoretical and legal foundations of legal regulation of the transfer and movement of employees. The analysis is carried out, which is a comprehensive scientific interpretation and theoretical and legal characteristics of the transfer and movement of employees. The features of the current state of legal regulation of the transfer and movement of employees in general and certain categories of employees, in particular, are established. The system of basic grounds and conditions for transferring and relocation employees, as well as the procedure for implementing these personnel procedures, is clarified.

A comprehensive analysis of the provisions of the current legislation of Ukraine and the positions of scientists has shown that the transfer and movement of employees is covered by the relevant special labor and legal regime, which is the procedure for legal regulation of the regime of rational use by the employer of the

Labor potential of employees (within production relations) by their rearrangement in space, forms of employment, a set of duties without prejudice to ensuring the basis of freedom of work of employees and the harmonious stability of labor relations between employees and employers. At the same time, the current state of legal regulation of the transfer and movement of employees in Ukraine is due to the evolution of this Labor and legal regime. In this regard, attention is drawn to the fact that: the regulation of the transfer of employees can be traced already during the existence of Ukraine-Rus, although at the level of legislation, the principles of transfer were first fixed in 1835; the regulation of the movement of workers in Ukraine was born only at the late stages of the development of Soviet labor law (since 1980).

There is a comprehensive classification of employee transfer, in which this personnel procedure is divided into types depending on: objective manifestation of transfer (permanent or temporary; associated with a change of work at the same enterprise, work at the same enterprise that changes its location, work and enterprises in the same area, work and enterprises in another area, etc.); subjective manifestation of transfer (voluntary or mandatory; due to the initiative of the employer or employee). It is proposed to divide the movement of an employee into the following types: transfer of an employee in an institution to another workplace; transfer of an employee to another structural division on the territory of the institution within the same area; transfer of an employee on another mechanism (aggregate) while continuing to work in the same specialty, qualification or position.

It is proved that different types of transfer and relocation of employees are regulated by different norms of legislation, namely: labor legislation (Labor Code of Ukraine, the laws of Ukraine “On remuneration”, “On labor protection”, “On holidays”, “On employment of the population”), as well as labor law norms of administrative legislation (laws of Ukraine “On civil service”, “On the judicial system and status of judges”, “On the National Police” etc., government orders of August 23, 2017 No. 640, of June 17, 2020 No. 494 and others). Special norms of legislation on

the transfer and movement of employees are based on the provisions of the Constitution of Ukraine and on the norms of universal and regional international legal acts containing a ban on forced labor, conventions of the International Labor Organization concerning the transfer or movement of employees (1930 No. 29, 1948 No. 88, 1990 No. 171), as well as on the decisions of the European Court of human rights (in particular, in cases of De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium; Rantsev v. Cyprus and Russia).

Additionally, the transfer and relocation of employees should take place taking into account the requirements for the implementation of these personnel procedures, which follow from the principles of their implementation, namely: 1) general legal principles: 2) special principles (principles of integrity, planning, predictability, rationality of these procedures, responsibility, professionalism and competence in the implementation of these procedures); 3) specific principles: transfer (voluntary transfer, when otherwise is not provided for by law; inability to transfer an employee to another job sent for advanced training; providing employees who are being transferred with special guarantees and the inadmissibility of establishing a test for them); relocation (validity and motivation of movement; taking into account the state of health of the employee when relocation him).

The current legislation provides for general and special procedures for the transfer and relocation of employees. The general transfer procedure consists of planning the transfer, notifying the employee of the planned transfer, requesting consent to the transfer and receiving a response, agreeing on the terms of the transfer (if necessary), issuing an order (order) on the transfer and implementing appropriate organizational measures. The special transfer procedure is complicated by the requirements of Article 33, Part 3 of Article 49-2, part 10 of Article 60-2, part 1 of Article 170 and Article 178 of the Labor Code of Ukraine. The general procedure for relocation employees provides for establishing the need for relocation, establishing conditions and grounds for relocation, issuing an order (order) on relocation and

performing actual actions to move the employee. The special relocation procedure takes into account the impact of the workplace on the special psychophysiological needs of the employee, for whom the workplace must be consistent with his special needs (for example, the movement of a pregnant female employee or a person with a disability).

The legality of the transfer and movement of employees directly depends on whether they occur: 1) on the basis of normative, factual and procedural mandatory facts of practical reality (grounds); 2) in the presence of sufficient conditions for this, namely: (a) for the transfer: the presence of the consent of the employee(or employer) to transfer (when required); the existence of a situation in which the transfer can be carried out without requesting consent; the presence of a situation of socially safe transfer; (b) for movement: the immutability of the terms of the employment contract in the process (as a result) of movement; presence of a situation of socially safe movement; validity of movement.

It is proved that the main actual problems of legal regulation of the transfer and movement of employees in Ukraine are: 1) the lack of an actual conceptual and strategic vision for the further development of legal regulation of these personnel procedures, which is associated with: (a) insufficient development of scientific thought on the essence and implementation of these personnel procedures; (b) the lack of a comprehensive understanding of the prospects for Europeanization of the norms of the legislation of Ukraine in the relevant part; (c) inconsistency in the development of legal regulation of the transfer and movement of employees in the norms of labor legislation and in labor-legal norms of administrative legislation; 2) obsolescence of the norms of the legislation of Ukraine on labor in terms of transfer and movement of employees; 3) insufficient guarantees of ensuring the labor rights of employees and employers during the transfer and movement of employees. Additionally, judicial practice in cases concerning the legality of the transfer and/or relocation of employees (for the period from 2017 to 2021) confirms the existence of such problems of

efficiency and sufficiency of legal regulation of these personnel procedures: 1) complexity of understanding by employees and employers (also judges): (a) the procedure for transferring and relocation employees; (b) the essence and conceptual, practical differentiation of these personnel procedures; 2) neglect by employers and employees of the obligation to use rights and perform duties in good faith during the transfer (transfer is often carried out without the consent of the employee; employers ignore the obligation to ensure the employee's ability to exercise the right to transfer).

Taking into account the current problems of legal regulation of transfer and movement of employees, as well as analyzed the experience of legal regulation of these personnel procedures in the EU member states (in particular, Bulgaria, Spain, Poland and Romania) formulated a list of the main trends in the further development of legal regulation of transfer and movement of employees, namely: 1) formation at the level of legislation of the conceptual basis for socially safe transfer and movement of employees (creation and adoption by Parliament of the relevant concept); 2) taking into account in Ukrainian legislation the norms of European labor law on the transfer of employees (directives No. 2001/23/EU, No. 2014/36/EU, No. 2014/54/EU, No. 2014/66/EU), as well as experience in the legal regulation of the transfer and movement of employees in the EU member states; 3) detailing and consolidating the legal regulation of the transfer and movement of employees in the norms of the Labor Code of Ukraine (supplement the code with the chapter "transfer and movement of employees"); 4) ensuring an appropriate level of social safety of employees during (as a result) transfer caused by discrimination (sexual harassment) of the employee; 5) elimination of terminological conflicts between Labor and administrative legislation in terms of regulating the transfer and movement of employees, as well as bringing the relevant norms of administrative legislation in line with the modern theory of labor law of Ukraine.

Keywords: employee, employer, employment relations, labor, legal regulation, personnel procedures, reform of labor legislation, relocation, transfer.

ВСТУП

Актуальність теми. В умовах кризових явищ економічного характеру, загострених поширенням коронавірусної хвороби, в Україні, як і в інших державах світу, працівники та роботодавці опинилися у вразливому соціальному та економічному становищі. За таких умов роботодавці здійснюють господарську діяльність зі значними ризиками опинитись у стані неплатоспроможні, що безпосереднім чином загрожує забезпеченню належного рівня гармонійної стабільності трудових правовідносин. Уникаючи стану неплатоспроможності, вони намагаються зберегти конкурентоздатність на ринку за рахунок мінімізації витрат на працівників, їх вивільнення. Водночас відповідні соціальні та економічні ризики можуть бути усунені чи мінімізовані в результаті використання заходів раціонального використання роботодавцем трудового потенціалу працівників шляхом їх перестановки у просторі, формах зайнятості, комплексі обов'язків без шкоди забезпеченню засади свободи праці працівників та гармонійної стабільності трудових правовідносин працівників і роботодавців. Такими заходами є переведення та переміщення працівників, недоліки правового регулювання яких не дозволяють їм бути ефективними інструментами раціонального використання трудового потенціалу працівників у виробничих відносинах та створюють ризики для забезпечення соціальної безпеки працівників під час та в результаті їх переведення і переміщення.

Додатково ускладнює це питання той факт, що на рівні адміністративного законодавства України наразі передбачений комплекс правил і стандартів переведення та переміщення професійних публічних службовців, які не узгоджені із принципом свободи праці, а також створюють термінологічну колізію. Мова йде про те, що переведення та переміщення працівників на законодавчому рівні й на практиці ототожнюються. Внаслідок цього професійні

публічні службовці втрачають передбачені законодавством про працю гарантії під час їх фактичного переведення, коли таке переведення адміністративним законодавством хибно називається переміщенням службовців.

Крім того, за останні роки в Україні прискорився процес реформування законодавства про працю, який позначається також і на визначенні більш детальних засад переведення та переміщення працівників. Однак уже внесені до КЗпП України зміни (в частині переведення та переміщення працівників), а також зареєстровані у Верховній Раді України проєкти законів про працю не вирішують проблеми правового регулювання вказаних кадрових процедур. Оскільки процес реформування трудового законодавства повинен бути науково обґрунтованим, вказане додатково підтверджує необхідність дослідження поточного стану правового регулювання переведення та переміщення працівників, визначення тенденцій удосконалення законодавства у відповідній частині.

Проблематиці правового регулювання переведення та переміщення працівників присвятили наукові праці українські юристи-трудовики, а саме: А.М. Апанасенко, Ю.В. Баскакова, Н.Б. Болотіна, С.М. Булах, О.В. Валецька, В.С. Венедіктов, С.В. Венедіктов, О.В. Височина, С.В. Вишновецька, Н.Д. Гетьманцева, Ю.В. Гоголь, А.К. Довгань, І.В. Зуб, Ю.Ю. Івчук, М.І. Іншин, Ю.В. Кернякевич-Танасійчук, Є.В. Краснов, В.В. Марченко, К.Ю. Мельник, Т.В. Парпан, С.М. Прилипко, П.Д. Пилипенко, Б.А. Римар, Я.В. Сімутіна, Д.І. Сіроха, Б.С. Стичинський, А.П. Тиха, Н.М. Хуторян, Г.І. Чанишева, О.М. Ярошенко, А.М. Юшко та інші науковці. Наукові напрацювання цих вчених вказують на можливість комплексного дослідження правового регулювання переведення та переміщення працівників в Україні.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.
Дисертаційна робота виконана на кафедрі трудового права та права соціального

забезпечення юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Дисертаційне дослідження спрямоване на виконання Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021, Цілей сталого розвитку України на період до 2030 р., викладених в Указі Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019, Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 рр., затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 р. № 756-р, Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 рр., схваленої постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 03 березня 2016 р.

Мета і завдання дослідження. *Мета* дисертаційної роботи полягає у комплексному дослідженні особливостей правового регулювання переведення та переміщення працівників, а також визначенні перспективних напрямів його удосконалення.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі *задачі*:

- визначити історико-правові основи становлення та розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників;
- розкрити сутність та основні види переведення і переміщення працівників;
- виокремити та систематизувати принципи переведення і переміщення працівників;
- охарактеризувати нормативну основу переведення та переміщення працівників;
- з'ясувати та систематизувати основні підстави та умови переведення і переміщення працівників як гарантії забезпечення їх соціальної безпеки;
- охарактеризувати порядок переведення та переміщення працівників;

– виокремити особливості правового регулювання переведення та переміщення різних категорій працівників;

– виявити та узагальнити основні актуальні проблеми переведення і переміщення працівників;

– окреслити основні перспективні напрями удосконалення правового регулювання переведення та переміщення працівників.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають між суб'єктами трудових відносин під час переведення та переміщення працівників.

Предметом дослідження є правове регулювання переведення та переміщення працівників.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертаційного дослідження складають загальнонаукові та спеціальні методи, використання яких дозволило забезпечити комплексне та достовірне виконання поставлених завдань, а також сформулювати обгрунтовані висновки, внести низку пропозицій щодо удосконалення правового регулювання переведення та переміщення працівників. У межах усіх стадій опрацювання теми використовувався *метод аналізу* (підрозділи 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2). Використання *історико-правового методу* дало можливість визначити історико-правові закономірності виникнення та подальшого розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників (підрозділ 1.1). *Логіко-семантичний метод* сприяв поглибленому дослідженню термінів категоріально-понятійного апарату (підрозділи 1.2, 1.3, 2.2). За допомогою *порівняльно-правового методу* здійснено порівняльно-правовий аналіз переведення та переміщення працівників (підрозділ 1.2), а також визначено особливості правового регулювання цих кадрових процедур у Болгарії, Іспанії, Польщі та Румунії, з'ясовано можливості використання такого зарубіжного досвіду в Україні (підрозділ 3.2). *Системно-структурний метод* і *метод класифікації* використані в процесі дослідження комплексу принципів і системи

нормативно-правових актів, які регулюють переведення та переміщення працівників (підрозділи 1.3, 2.1), системи підстав і умов переведення та переміщення працівників (підрозділ 2.2), комплексу особливих правил переведення та переміщення окремих категорій працівників (підрозділ 2.3). *Структурно-логічний метод* та *метод моделювання* допоміг виявити і узагальнити актуальні проблеми переведення та переміщення працівників (підрозділ 3.1) і (у сукупності із *діалектичним методом*) з'ясувати можливості комплексного вирішення цих проблем (підрозділ 3.2).

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертаційна робота є першою спробою комплексно, з використанням сучасних методів пізнання, з урахуванням новітніх досягнень науки трудового права з'ясувати особливості та проблеми правового регулювання переведення та переміщення працівників, а також окреслити основні напрями вдосконалення цього правового регулювання. У результаті проведеної роботи сформульовано нові наукові положення та висновки, запропоновані особисто здобувачем, зокрема:

уперше:

– надано авторське тлумачення терміна «трудоправовий режим переведення та переміщення працівників», під яким запропоновано розуміти порядок правового регулювання режиму раціонального використання роботодавцем трудового потенціалу працівників (у межах виробничих відносин) шляхом їх перестановки у просторі, формах зайнятості, комплексі обов'язків без шкоди забезпеченню засади свободи праці працівників та гармонійної стабільності трудових правовідносин працівників і роботодавців;

– обґрунтовано потребу консолідації в КЗпП України норм про переведення та переміщення особливих категорій працівників (неповнолітніх працівників, вагітних жінок і осіб, які мають особливі сімейні обов'язки, осіб з інвалідністю), визначення засад переведення та переміщення працівників з

особливим статусом, а саме нетипових працівників (надомників, дистанційних робітників, сезонних працівників, працівників, які працюють на умовах аутстафінгу, аутсорсингу) та професійних публічних службовців. Водночас здійснення аграрної реформи в Україні актуалізує потребу створення та прийняття проекту Закону України «Про працю працівників сільського господарства», що міститиме окремий розділ «Переведення та переміщення працівників сільського господарства»;

– виокремлено комплекс основних актуальних проблем правового регулювання переведення та переміщення працівників: 1) відсутність сучасного концептуально-стратегічного бачення подальшого розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників; 2) застарілість норм законодавства України про працю в частині переведення та переміщення працівників; 3) недостатність гарантій забезпечення трудових прав під час переведення та переміщення працівників. Судова практика у справах щодо законності переведення і переміщення працівників (за період з 2017 по 2021 роки) засвідчує: 1) складнощі розуміння працівниками та роботодавцями, а також суддями порядку переведення, переміщення, сутності та концептуального і практичного розмежування переведення та переміщення; 2) нехтування роботодавцями і працівниками обов'язку добросовісно користуватися правами та виконувати обов'язки в рамках переведення та переміщення працівників;

– сформульовано перелік тенденцій подальшого розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників: 1) формування на рівні законодавства концептуальної основи соціально безпечного переведення та переміщення працівників (створення та прийняття парламентом відповідної Концепції); 2) врахування норм європейського трудового права про переведення працівників (директив № 2001/23/ЄС 2001 р., № 2014/36/ЄС 2014 р., № 2014/54/ЄС 2014 р., № 2014/66/ЄС 2014 р.) в українському законодавстві про працю, а також досвіду правового регулювання переведення та переміщення

працівників у Болгарії, Іспанії, Польщі та Румунії; 3) деталізація та консолідація правового регулювання переведення та переміщення працівників у нормах КЗпП України (доповнення Кодексу главою «Переведення і переміщення працівників»); 4) забезпечення належного рівня соціальної безпеки працівників під час (у результаті) переведення, обумовленого дискримінацією (сексуальним домаганням) працівника; 5) усунення термінологічної колізії між трудовим і адміністративним законодавством у частині регулювання переведення та переміщення працівників, а також приведення зазначених норм адміністративного законодавства у відповідність із сучасною теорією трудового права України;

удосконалено:

– наукове розуміння моменту зародження правового регулювання переведення та переміщення працівників, а також періодизації розвитку правового регулювання цих кадрових процедур. Обґрунтовано, що регулювання переведення працівників мало місце ще за часів України-Русі, однак на рівні законодавства засади переведення вперше були закріплені у 1835 р.. Регулювання переміщення працівників в Україні зародилося лише на пізніх етапах розвитку радянського трудового права. Розвиток правового регулювання переведення та переміщення працівників в Україні проходив у межах таких етапів: фабрично-заводський етап регулювання переведення; радянський етап регулювання переведення (1918-1970 роки) та переміщення (1971-1991 роки); етап правового регулювання переведення та переміщення працівників з моменту проголошення незалежної України;

– теоретичні напрацювання щодо деталізації системи принципів переведення та переміщення працівників, яку, окрім загальноправових і галузевих принципів, складають також спеціальні та особливі засадничі ідеї. Групою спеціальних принципів переведення та переміщення працівників охоплено принципи цілісності, плановості, прогнозованості, раціональності

здійснення цих процедур, відповідальності, професіоналізму та компетентності у здійсненні цих процедур. До особливих засадничих ідей переведення працівників віднесено такі принципи: добровільності переведення, коли інше не передбачено законодавством; неможливості переведення працівника, направлено для підвищення кваліфікації, на іншу роботу; забезпечення працівників, що переводяться, особливими гарантіями та неприпустимості встановлення для них випробування. Особливими засадничими ідеями переміщення працівників названо наступні принципи: обґрунтованості та вмотивованості переміщення; врахування стану здоров'я працівника при його переміщенні;

– наукове тлумачення підстав і умов переведення та переміщення працівників. Основними підставами правомірного здійснення таких процедур є наявність нормативних, фактичних і процедурних обов'язкових фактів практичної дійсності, а умовами: 1) переведення: наявність згоди працівника (роботодавця) на переведення (коли виникає потреба в ньому); існування ситуації, за якої може бути здійснено переведення без згоди працівника; наявність ситуації соціально безпечного переведення; 2) переміщення: незмінюваність умов трудового договору в процесі (у результаті) переміщення; наявність ситуації соціально безпечного переміщення; обґрунтованість переміщення;

– тлумачення понять «переведення працівників», «переміщення працівників», «принципи переведення та переміщення працівників», «підстави переведення та переміщення працівників», «умови переведення та переміщення працівників»;

дістали подальшого розвитку:

– наукове розуміння видів переведення та переміщення працівників. У межах комплексної класифікації переведення працівника поділяється на види залежно від таких критеріїв: об'єктивного вияву переведення (постійне чи

тимчасове; пов'язане зі зміною роботи на тому ж самому підприємстві, зі зміною роботи на тому ж самому підприємстві, яке змінює своє місцезнаходження, зі зміною роботи та підприємства в тій же самій місцевості, зі зміною роботи та підприємства в іншій місцевості тощо); суб'єктивного вияву переведення (добровільне чи обов'язкове; обумовлене ініціативою роботодавця чи працівника). Переміщення працівника включає такі види: перехід працівника в установі на інше робоче місце; перехід працівника в інший структурний підрозділ на території установи в межах тієї ж місцевості; перехід працівника на інший механізм (агрегат) при продовженні роботи за тією ж спеціальністю, кваліфікацією чи посадою;

– характеристика нормативно-правової основи правового регулювання переведення та переміщення працівників в Україні. Обґрунтовано, що основу правового регулювання переведення та переміщення складають універсальні та регіональні міжнародно-правові акти, які містять заборону на примусову працю, конвенції МОП, що стосуються переведення чи переміщення працівників (1930 р. № 29, 1948 р. № 88, 1990 р. № 171), а також рішення ЄСПЛ (зокрема, у справах Де Вільде, Оомс і Версіп проти Бельгії, Ранцев проти Кіпру та Росії). На національному рівні переведення та переміщення працівників врегульовані законодавством про працю (КЗпП України, законами України «Про оплату праці», «Про охорону праці», «Про відпустки», «Про зайнятість населення»), а також трудовими нормами адміністративного законодавства (законами України «Про державну службу», «Про судоустрій і статус суддів», «Про Національну поліцію» тощо, урядовими постановами від 23 серпня 2017 р. № 640, від 17 червня 2020 р. № 494 та ін.);

– аргументація про існування загального і спеціального порядку переведення та переміщення працівників. Обґрунтовано, що загальний порядок переведення складають наступні елементи: планування переведення, повідомлення працівника про заплановане переведення, запитування згоди на

переведення та отримання відповіді, узгодження умов переведення (за потреби), видання наказу (розпорядження) про переведення та здійснення відповідних організаційних заходів. Спеціальний порядок переведення ускладнений вимогами ст. 33, ч. 3 ст. 49-2, ч. 10 ст. 60-2, ч. 1 ст. 170 та ст. 178 КЗпП України. Загальний порядок переміщення працівників передбачає встановлення необхідності переміщення, умов і підстав для переміщення, видання наказу (розпорядження) про переміщення та здійснення фактичних дій з переміщення працівника. Спеціальний порядок переміщення враховує вплив робочого місця на особливі психофізіологічні потреби працівника, для якого робоче місце повинно бути узгоджене із його особливими потребами;

– пропозиції щодо удосконалення правового регулювання припинення трудових відносин в Україні.

Практичне значення одержаних результатів зумовлено тим, що викладені в дисертації висновки та пропозиції можуть бути використані:

– у науково-дослідницькій роботі – для подальших наукових досліджень проблем та перспектив удосконалення правового регулювання переведення та переміщення працівників;

– у правотворчості – у процесі вдосконалення законодавства та підготовки нових проєктів законодавчих актів, що стосуються переведення і переміщення працівників;

– у правозастосовній діяльності – результати дослідження сприятимуть удосконаленню практики застосування норм чинного законодавства щодо переведення та переміщення працівників;

– у навчальному процесі – у вищих навчальних закладах під час викладання навчальних дисциплін «Трудове право», «Трудові відносини», «Трудові спори», а також при написанні підручників, монографій, науково-практичних посібників, розробці методичних рекомендацій, під час викладення лекційного матеріалу та при проведенні семінарських занять зі студентами.

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана здобувачем самостійно з використанням останніх досягнень теорії права та теорії трудового права, історії трудового права, філософії трудового права, інших галузей права. Усі сформульовані в ній положення і висновки обґрунтовано на основі особистих досліджень автора. У дисертації ідеї та розробки належать автору. Усі публікації здійснені без співавторства.

Підсумки розробки проблеми в цілому, окремі її аспекти, одержані узагальнення і висновки обговорювались на кафедрі трудового права та права соціального забезпечення Інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, а також були оприлюднені на міжнародних науково-практичних конференціях: «Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті» (м. . Київ, 17–18 липня 2019 року); «Сучасні правові системи світу в умовах глобалізації: реалії та перспективи» (м. Київ, 15–16 вересня 2020 року); «Перспективні напрямки розвитку юридичної науки у XXI сторіччі» (м. Київ, 17–18 лютого 2021 року), «Актуальні питання науки і практики та шляхи їх вирішення» (м. Київ, 21–22 квітня 2021 року).

Публікації. Основні результати дослідження викладено у шести статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях України та наукових періодичних виданнях інших держав, а також у чотирьох тезах наукових повідомлень на міжнародних науково-практичних конференціях.

Структура роботи зумовлена метою й завданнями дослідження. Дисертація складається з анотації, переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, які містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертації становить 231 сторінку, з них основного тексту – 189 сторінок. Список використаних джерел включає 356 найменувань і займає 41 сторінку.

ВИСНОВКИ

У дисертації наведено теоретичне узагальнення сутності переведення та переміщення працівників, викладено нове вирішення наукової задачі, що отримало вияв у запропонованих пропозиціях щодо правового регулювання переведення та переміщення працівників. На основі проведеного дослідження зароблено наступні висновки.

1. На історичних територіях України вперше переведення працівників врегульовувалось у князівські часи (переведення службовців одного князя до іншого), а переміщення – лише з 1971 року. Основними періодами становлення та розвитку правового регулювання переведення та переміщення є: 1) фабрично-заводський період (1835-1918 рр.); 2) радянський період, що поділяється на такі етапи: а) 1918-1922 рр., протягом яких діяв КЗпП РСФРР (врегулював переведення працівників); б) 1922-1970 рр., протягом яких діяв КЗпП УСРР (УРСР) 1922 року, що регламентував переведення працівників; в) 1971-1991 рр., протягом яких діяли Основи законодавства СРСР про працю 1970 року, КЗпП УРСР 1971 року (врегулювали переведення та переміщення працівників); 3) період регулювання переведення та переміщення працівників за часів незалежної України, протягом якого: були внесені зміни до КЗпП, що поширили дію засади свободи праці на процес переведення працівників, надано працівникам можливість ініціювати процедуру переведення; удосконалено гарантії забезпечення соціальної безпеки працівників при їх переведенні та переміщенні; адміністративне законодавство було доповнене трудовими нормами про переведення та переміщення працівників.

2. Переведення працівника – це урегульована нормами законодавства кадрова процедура, котра виявляється в дорученні працівнику на постійній чи тимчасовій основі за ініціативою роботодавця (самого працівника): іншої

роботи, не передбаченої при укладенні трудового договору; роботи, виконання якої передбачає зміну розміру заробітної плати, обсягу встановлених раніше гарантій; виконання роботи в іншому місці, зокрема й роботи в рамках нетипової зайнятості. У межах комплексної класифікації переведення працівника ця процедура поділяється на види за такими критеріями: 1) об'єктивним виявом переведення: а) постійне та тимчасове; б) пов'язаним із зміною: роботи на тому ж самому підприємстві; роботи на тому ж самому підприємстві, яке змінює своє місцезнаходження; роботи та підприємства в тій же самій місцевості; роботи та підприємства в іншій місцевості; підприємства без зміни роботи; місцезнаходження підприємства без зміни роботи; підприємства в іншій місцевості без зміни роботи; 2) суб'єктивним виявом переведення: а) добровільне чи обов'язкове; б) обумовлене ініціативою роботодавця чи працівника.

Переміщення працівника – це передбачена законодавством кадрова процедура, що полягає в покладенні роботодавцем (шляхом видання наказу чи розпорядження) на працівника, котрий переміщується, обґрунтованого виробничими причинами обов'язку виконувати роботу за тією ж спеціальністю, кваліфікацією чи посадою і з тими ж істотними умовами праці на іншому робочому місці (в іншому структурному підрозділі у тій же місцевості, на іншому механізмі, агрегаті), що не спричиняє зміни істотних умов трудового договору. Ця процедура поділяється на такі види: 1) перехід працівника в межах установи на інше робоче місце; 2) перехід працівника в інший структурний підрозділ на території установи в межах тієї ж місцевості; 3) перехід працівника на інший механізм (агрегат) при продовженні роботи за тією ж спеціальністю, кваліфікацією чи посадою.

3. Систему принципів переведення та переміщення працівників складають такі засадничі ідеї: 1) загальноправові принципи трудового права (верховенства права, людиноцентризму, законності, рівності прав і можливостей та заборони

дискримінації, справедливості); 2) галузеві принципи трудового права (свободи праці, гідної праці, гармонійної стабільності трудових правовідносин, забезпечення права на захист прав і законних інтересів); 3) спеціальні принципи переведення та переміщення працівників (цілісності процесу здійснення цих процедур; плановості та прогнозування здійснення кадрових процедур; раціональності здійснення цих процедур; професіоналізму та компетентності в здійсненні цих процедур; відповідального здійснення переведення та переміщення працівників); 4) особливі принципи переведення та переміщення працівників: а) принципи переведення (добровільності переведення, коли інше не передбачено законодавством; неможливості переведення працівника, направленою для підвищення кваліфікації, на іншу роботу; забезпечення працівників, що переводяться, особливими гарантіями та неприпустимості встановлення для них випробування); б) принципи переміщення (обґрунтованості та вмотивованості переміщення; врахування стану здоров'я працівника при його переміщенні).

4. Сучасну нормативно-правову основу переведення та переміщення працівників складають: 1) міжнародно-правові акти, у яких закріплені норми, які прямо чи опосередковано стосуються переведення та переміщення: а) універсальні та регіональні міжнародно-правові акти, що містять заборону на примусову працю; б) окремі конвенції МОП (конвенції 1930 року № 29, 1948 року № 88, 1990 року № 171); в) рішення ЄСПЛ (у справах Де Вільде, Оомс і Версіп проти Бельгії, Ранцев проти Кіпру та Росії тощо); 2) національні нормативно-правові акти, в яких встановлені норми, що прямо чи опосередковано стосуються переведення та переміщення: а) законодавчі акти про працю та зайнятість (КЗпП України, закони України «Про оплату праці», «Про охорону праці», «Про відпустки», «Про зайнятість населення»); б) законодавчі акти адміністративного права, що містять трудові норми про переведення та/або переміщення (закони України «Про державну службу»,

«Про судоустрій і статус суддів», «Про Національну поліцію» та інші); в) підзаконні акти, у яких закріплені трудові норми про переведення та/або переміщення (Порядок, затверджений постановою КМ України від 23 серпня 2017 року № 640, Порядок, затверджений постановою КМ України від 17 червня 2020 року № 494, Положення, затвержене наказом ГП України від 18 грудня 2017 року № 351).

5. Основними умовами переведення працівників є наступні: 1) наявність згоди працівника (роботодавця) на переведення (коли необхідна згода); 2) умова існування ситуації, за якої може бути здійснено переведення працівника без його згоди (без згоди роботодавця); 3) умова соціально безпечного переведення. Основними умовами переміщення працівників є: 1) незмінюваність умов трудового договору в процесі та в результаті переміщення; 2) умова соціально-безпечного переміщення; 3) умова обґрунтованості переміщення. Система підстав переведення та переміщення працівників на сьогоднішній день включає нормативні (норми, що складають нормативну основу переведення та переміщення працівників), фактичні (конкретні факти практичної дійсності, які уможливають застосування в конкретних обставинах цієї дійсності нормативної підстави переведення та/або переміщення) та процедурні (реалізація порядків переведення та переміщення, наказ про переведення чи переміщення, рішення суду у спорах стосовно переведення працівників) обов'язкові факти практичної дійсності, наявність яких дозволяє здійснювати відповідні кадрові процедури згідно з вимогами чинного законодавства.

Переведення та переміщення працівників здійснюється відповідно до особливих порядків. Порядки переведення працівників поділяється на такі види: 1) загальний порядок: а) планування переведення, визначення його виду, дати, періоду переведення, змін умов договору, що обумовлюватимуться таким переведенням (звільненням працівника); б) повідомлення про переведення та запитування думки щодо такого переведення; в) запитування згоди та

отримання відповіді на пропозицію щодо переведення; г) узгодження позицій стосовно переведення (за потреби); г) видання наказу про переведення (звільнення за п. 5 ст. 36 КЗпП); д) здійснення організаційних заходів, документального оформлення переведення та інструктування працівника, котрий переведений, про нові умови праці; 2) спеціальний порядок, що здійснюється з урахуванням вимог ст. 33, ч. 3 ст. 49-2, ч. 10 ст. 60-2, ч. 1 ст. 170 та ст. 178 КЗпП України. Порядки переміщення працівників поділяються на наступні види: 1) загальний порядок: а) встановлення необхідності переміщення; б) встановлення умов і підстав для переміщення; в) видання наказу про переміщення; г) фактичне переміщення працівника; 2) спеціальний порядок, що враховує вплив робочого місця на особливі психофізіологічні потреби працівника, зокрема передбачає спеціальну атестацію робочого місця особи з інвалідністю.

6. Переведення та переміщення окремих категорій працівників здійснюється з урахуванням застережень, що містяться в законодавстві про працю. Ці кадрові процедури стосуються: 1) неповнолітніх працівників – передбачають врахування ч. 3 ст. 33, ч. 3 ст. 54, п. 2 ч. 1 ст. 55, статей 67-69, 190, 192 КЗпП України; 2) вагітних жінок та осіб з особливими сімейними обов'язками – передбачають врахування ч. 3 ст. 33, п. 1 ч. 1 ст. 55, ст. 56, ч. 11 ст. 60-1, статей 175-178, 183, 186 КЗпП України; 3) осіб з інвалідністю – передбачають врахування ч. 2 ст. 55, ч. 4 ст. 63, ст. 172 КЗпП України. Вбачається потреба у доповненні КЗпП України окремими нормами, які будуть містити узагальнені правила переведення та переміщення окремих категорій працівників.

Переведення та переміщення працівників з особливим статусом характеризується особливостями, що залежать від специфіки статусу таких працівників, зокрема статусу професійних публічних службовців та нетипових працівників. Проблематичним є те, що в загальних, а досить часто і в

спеціальних нормах законодавства не регламентується переміщення службовців, крім того, воно у багатьох випадках ототожнюється з їх переведенням. Процедури переведення та переміщення працівників, які працюють у режимі гнучкого режиму робочого часу, надомників і дистанційних працівників, зокрема й шляхом модифікації їх статусу в типових працівників, з 2020 року були актуалізовані в контексті сучасних ризиків стабільності трудових правовідносин (пандемії, збройної агресії проти України, дискримінації на робочому місці тощо). Однак поза увагою законодавця залишилося здійснення цих кадрових процедур щодо запозичених працівників (доцільно доповнити КЗпП України ст. 60-3 «Запозичена праця») і працівників сільського господарства (слід розробити та прийняти проєкт Закону України «Про працю працівників сільського господарства», у якому буде міститись окремий розділ «Переведення та переміщення працівників сільського господарства»).

7. Основними актуальними проблемами правового регулювання переведення та переміщення працівників в Україні є: 1) відсутність актуального концептуально-стратегічного бачення подальшого розвитку правового регулювання цих кадрових процедур, що пов'язано з: а) недостатнім розвитком наукової думки щодо сутності та реалізації цих кадрових процедур; б) відсутністю комплексного розуміння перспектив європеїзації норм законодавства України у відповідній частині; в) неузгодженістю розвитку правового регулювання переведення та переміщення працівників у нормах трудового законодавства та в трудових нормах адміністративного законодавства; 2) застарілість норм законодавства України про працю в частині переведення та переміщення працівників, що виявляється в тому, що нормативні засади цих кадрових процедур: а) врегульовуються кодифікованим законодавчим актом про працю, що й досі містить засади застарілої ідеології трудового права; б) не завжди спроможні в достатній мірі відповідати сучасній

динаміці перебігу трудових відносин; 3) недостатність гарантій забезпечення трудових прав працівників і роботодавців під час переведення та переміщення працівників, зокрема в законодавстві про працю: а) не передбачено обов'язковості надання працівником письмової згоди на переведення та згоди в окремих випадках переміщення; б) не в достатній мірі ефективно поширено режим юридичної відповідальності в трудовому праві на працівника і роботодавця в рамках реалізації процедур переведення та переміщення працівників.

Судова практика у справах щодо законності переведення та/або переміщення працівників (за період 2017-2021 рр.) вказує на такі проблеми: 1) складність розуміння працівниками та роботодавцями, а також і суддями: а) порядку переведення та переміщення працівників; б) сутності та концептуального і практичного розмежування зазначених кадрових процедур; 2) нехтування роботодавцями та працівниками обов'язку добросовісно користуватись правами та виконувати обов'язки під час переведення (переведення часто здійснюється без згоди працівника, роботодавці нехтують обов'язком забезпечувати можливості працівника реалізувати право на переведення).

7. Основними актуальними напрямками удосконалення правового регулювання переведення та переміщення працівників є:

1) створення концептуально-стратегічної основи реформування законодавства в частині переведення та переміщення працівників шляхом розроблення та прийняття Верховною Радою України Концепції удосконалення норм законодавства України в частині забезпечення соціально безпечного перебігу трудових правовідносин на період до 2025 року, яка визначатиме: а) правила подальшої оптимізації законодавства про працю в напрямі його європеїзації; б) наднаціональні акти ЄС, до яких слід наблизити трудове законодавство України (директиви № 2001/23/ЄС 2001 року, № 2014/36/ЄС 2014

року, № 2014/54/ЄС 2014 року, № 2014/66/ЄС 2014 року); в) норми законодавства про працю держав-членів ЄС (Болгарії, Іспанії, Польщі та Румунії), які можуть бути враховані під час європеїзації регулювання переведення та переміщення; г) зміни чинного законодавства у частині правового регулювання кадрових процедур, зокрема переведення та переміщення працівників, які слід здійснити в процесі реалізації Концепції;

2) вирішення проблеми правового регулювання переведення та переміщення працівників в результаті реалізації Концепції удосконалення законодавства на період до 2025 року. З цією метою необхідно:

а) розробити та прийняти проєкт Закону України «Про вдосконалення правового регулювання переведення і переміщення працівників», який, *по-перше*, передбачатиме внесення змін до норм, що регламентують переведення працівника на нижчу посаду на підставі результатів атестації чи притягнення до дисциплінарної відповідальності, які вказуватимуть на обов'язковість отримання на це згоди працівника (відмова є підставою для звільнення). З цією метою необхідно: викласти в новій редакції пункти «д» і «є» ст. 48 Дисциплінарного статуту ЗСУ та доповнити його статтею 99-1; доповнити ч. 6 ст. 163 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» абзацом 2; викласти в новій редакції п. 2 ч. 2 ст. 57 та п. 8 ч. 10 ст. 62 Закону України «Про Національну поліцію». *По-друге*, даний законопроєкт усуватиме термінологічну колізію між трудовим і адміністративним законодавством щодо використання понять «переміщення» та «переведення». Для цього потрібно внести зміни до ч. 4 ст. 48, п. 2 ч. 2 ст. 57, п. 8 ч. 10 ст. 62, ст. 65 Закону України «Про Національну поліцію». *По-третє*, зазначений проєкт Закону України усуватиме проблему розпорошеності норм про переведення та переміщення працівників шляхом: упорядкування норм про переведення та переміщення працівників (викласти в новій редакції ст. 32 КЗпП України; виключити із КЗпП України статі 33, 34, 170; змінити назву ст. 237 КЗпП України та викласти її

зміст у новій редакції, поширивши режим юридичної відповідальності на процедуру переміщення працівника, а за суб'єктами – на працівника, роботодавця, зокрема фізичну особу-підприємця; доповнити КЗпП України главою III-Б «Переведення і переміщення працівників», яка складатиметься із таких статей: «Загальні засади переведення працівників»; «Тимчасове переведення працівника на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором»; «Тимчасове переведення на іншу роботу в разі простою»; «Переведення на легшу роботу»; «Порядок переведення працівників»; «Загальні засади переміщення працівників»; «Порядок переміщення працівників»;

б) розробити та прийняти проєкт Закону України «Про захист від дискримінації та сексуальних домагань працівників на робочому місці», що виправлятиме встановлені в КЗпП України у 2021 році правила переведення працівника на дистанційну роботу в результаті дискримінації (сексуального домагання) на робочому місці шляхом: а) доповнення пунктом 6-1 ст. 40 КЗпП України (звільнення працівника на підставі доведення факту вчинення дискримінаційних дій стосовно іншого працівника); б) викладення в новій редакції ч. 10 ст. 60-2 КЗпП України, що розширюватиме гарантії працівника на переведення на дистанційну роботу до моменту встановлення порушення (під час розслідування факту дискримінації).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агамиров К.В. Поступательное развитие законодательства о труде как важнейшее условие социальной справедливости. *Человеческий капитал*. 2015. № 7. С. 83-87.
2. Акімов О.О. Правові аспекти ротації кадрів на державній службі в Україні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2014. № 3. С. 213-225.
3. Алексеенко П.Г. Основные принципы трудового права нуждаются в уточнении. *Экономика, социология и право*. 2017. № 2. С. 47-50.
4. Андріюк В.В. Функціонування судової влади в контексті принципу верховенства права: постановка проблеми. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2014. Вип. 36. С. 3-17.
5. Андрушко В.К., Кондратьев Р.І. Спирні моменти судової практики у світлі нового тлумачення поняття «примусова праця». *Право України*. 1998. № 3. С. 31-32.
6. Аргунова А.М. Трудові правовідносини у сфері державної служби. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 27. С. 99-104.
7. Арсентьева О.С., Котова Л.В. Принципы трудового права Украины: сутність та особливості визначення. *Університетська наука. Проблеми міжнародної інтеграції: тези доповіді*. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Северодонецьк, 03-05 травня 2017 року). Северодонецьк: СНУ, 2017. С. 96-98.
8. Бабенко Е.В. Доктрина захисту трудових прав працівників при припиненні трудових правовідносин: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2019. 423 с.
9. Бабенко Е.В. Припинення трудових правовідносин на підставі процедур банкрутства: поняття та сутність. *Пріоритетні напрямки розвитку*

правової системи України: матеріали міжн. наук.-практ. конф. (м. Львів, 27–28 січня 2017 року). Львів: Західноукр. орг. «Центр правничих ініціатив», 2016. С. 13-17.

10. Барегамян С.Х. Становлення та розвиток конституційного права на працю в Україні (історико-правовий аспект). *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2014. Вип. 27, Т. 1. С. 72-76.

11. Баскакова Ю.В. Переміщення державних службовців. *Форум права.* 2008. № 2. С. 21-26.

12. Безусий В.В. Соціальний захист державних службовців в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 430 с.

13. Богаченко Е.Д. Реализация принципов достойного труда в сфере занятости молодежи: автореф. дис. ... канд. эконом. наук: 08.00.05. Воронеж, 2017. 24 с.

14. Богданюк Я.А. Етапи розвитку законодавства України про переведення на іншу роботу. *Держава і право.* 2011. Вип. 54. С. 401-406.

15. Богданюк Я.А. Зміна трудової функції працівника як передумова переведення на іншу роботу. *Публічне право.* 2012. № 2 (6). С. 302-309.

16. Богданюк Я.А. Концептуальні підходи до визначення поняття «переведення». *Підприємство, господарство і право.* 2009. № 4. С. 113-116.

17. Бондар О.С. Генезис правового регулювання звільнення працівника за невідповідність займаній посаді. *Часопис Київського університету права.* 2012. № 3. С. 208-212.

18. Бондаренко Н.Л., Солянкина Н.А. Принципы трудового права стран Евразийского экономического союза. *Право.бу.* 2020. № 5 (67). С. 25-29.

19. Бугайчук К.Л., Беспалова О.І. Запобігання конфлікту інтересів в діяльності осіб уповноважених на виконання функцій держави та місцевого самоврядування: науково-методичні рекомендації. Харків: ХНУВС, 2016. 41 с.

20. Булах С.М. Галузеві принципи трудового права в системах принципів правового регулювання переведень та переміщень працівників. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2011. № 20. С. 144-150.
21. Булах С.М. Переміщення працівників і угода про заробітну плату. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2010. № 18. С. 230-237.
22. Булах С.М. Принципи і способи правового регулювання переведення та переміщення працівників в умовах ринкової економіки: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2011. 18 с.
23. Булах С.М. Принципи обов'язковості отримання згоди працівника на переведення. *Форум права*. 2011. № 1. С. 155-158.
24. Булах С.М. Систематизація принципів переведення і переміщення працівників. *Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Луганськ, 21-22 квітня 2011 року). Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2011. Кн. 2. С. 102-105.
25. Булах С.М. Способи правового регулювання переведення та переміщення працівників. *Наука і правоохорона*. 2010. № 4, ч. 2. С. 25-29.
26. Булах С.М. Умова про робоче місце у трудовому договорі і переміщення працівника. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2011. № 19. С. 182-186.
27. Вакарюк Л.В. Мета правового режиму трудового права України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2018. Вип. 1, Т. 1. С. 122-126.
28. Вакарюк Л.В. Принципи правового режиму в трудовому праві України. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2018. № 2. С. 119-122.
29. Вакарюк Л.В. Система правових режимів у трудовому праві України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2018. 503 с.
30. Валецька О.В. Аналіз судового прецеденту в справах про переведення та переміщення в трудових відносинах. *Судова та слідча практика в Україні*. 2018. № 7. С. 32-37.

31. Валецька О.В. Переміщення та зміна істотних умов праці як вид зміни умов трудового договору. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2018. № 1 (35). С. 81-89.
32. Валецька О.В. Поняття і правові підстави переведення в трудових відносинах. *Судова та слідча практика в Україні*. 2018. № 6. С. 69-73.
33. Венедіктов В.С., Іншин М. І. Поняття, зміст та особливості професійної компетенції державних службовців органів внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2004. № 3. С. 44-48.
34. Венедіктов В.С. Концепція трудового права України в контексті сучасної правової доктрини. *Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Суми, 5-7 червня 2014 року)*. Суми: СумДУ. 2014. С. 132-138.
35. Венедіктов В.С. Сучасні проблеми ідеологічного розвитку трудового права. *Наукові записки ХЕПУ*. 2018. № 1 (20). С. 12-15.
36. Венедіктов С.В. Заохочення як форма підвищення ефективності діяльності працівників ОВС України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2001. № 16. С. 365-367.
37. Венедіктов С.В. Значення стандартів міжнародної організації праці для національного трудового права. *Соціальне право*. 2020. № 1. С. 18-23.
38. Венедіктов С.В. Концептуальні засади правового регулювання трудових відносин в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2012. 362 с.
39. Венедіктов С.В. Локальні нормативно-правові акти в сучасних умовах господарювання. *Альманах права*. 2015. Вип. 6. С. 106-110.
40. Венедіктов С.В. Матеріальне та моральне стимулювання ефективної професійної діяльності працівників органів внутрішніх справ України: теоретичний аспект: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2004. 186 с.

41. Венедіктов С.В. Нормативно-правове забезпечення матеріального та морального стимулювання ефективної діяльності працівників ОВС. *Право і безпека*. 2002. № 3. С. 25-27.
42. Венедіктов С.В. Щодо реалізації принципу рівності сторін договору в трудовому праві України. *Форум права*. 2011. № 1. С. 175-179.
43. Височина О.В. Тимчасові та постійні переведення працівників на іншу роботу за станом здоров'я. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*. 2005. Вип. 29. С. 316-321.
44. Вишневецька С.В. Теорія трудового права в контексті методологічних проблем. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2008. № 2. С. 61-65.
45. Вишневецька С.В., Чумак Ю.А. Правова природа визначення поняття переведення працівника на іншу роботу. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2016. № 1 (38). С. 105-110.
46. Вишнякова М.А. Статика и динамика трудовых правоотношений. *Актуальные проблемы российского права*. 2015. № 6. С. 145-150.
47. Віговський С.І. Адміністративно-правові засади контролю за діяльністю місцевих судів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. 260 с.
48. Герман К.Ю. Свобода трудового договору як принцип трудового права: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2018. 238 с.
49. Гладкий В.В. Забезпечення антикорупційної безпеки публічних службовців під час їх переведення та переміщення. *Соціальне право*. 2021. № 3. С. 128-133.
50. Гладкий В.В. К вопросу о теории трудово-правовой ответственности. *Стратегічні пріоритети в XXI столітті: матеріали II міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 14-15 лютого 2017 року)*. Київ: КНЛУ, 2017. С. 86-90.
51. Гладкий В.В. Концептуалізація попередження та протидії непотифічній практиці в Україні. *Юридична Україна*. 2019. № 1 (193). С. 72-75.

52. Гладкий В.В. Мета трудового права як сучасної цивілізаційної цінності. *Соціальне право*. 2021. № 2. С. 101-107.

53. Гладкий В.В. Мінливість і занепад законодавства: постановка питання. *Актуальні проблеми реформування сучасного законодавства: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 14–15 вересня 2018 року)*. Херсон: Гельветика, 2018. С. 5-10.

54. Гладкий В.В. Неоднозначність трудової правосуб'єктності державного службовця. *Актуальні проблеми трудового законодавства, законодавства про державну службу та службу в правоохоронних органах: матеріали VII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 16 листопада 2018 року)*. Харків: ХНУВС, 2018. С. 354-359.

55. Гладкий В.В. Форма консонансу стабільних трудових правовідносин. *Міжнародні та національні правові виміри забезпечення стабільності: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 17-18 квітня 2020 року)*. Львів: ЦПП, 2020. Ч. 2. С. 81-84.

56. Гончаренко В.Д. Кодекс законів про працю УСРР 1922. *Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т.* Харків: Право, 2016. Т. 1. С. 370-372.

57. Гончарук В.В. Порядок переміщення на інше робоче місце працівників органів внутрішніх справ. *Роль науки в формуванні громадянського суспільства та правової держави: матеріали II міжнар. міжвуз. наук. конф. (м. Харків, 22-23 листопада 2013 року) / за заг. ред. П. І. Орлова*. Харків: ХНУВС, 2013. С. 114-120.

58. Гринчак С.В. Генезис правового регулювання трансплантації органів і тканин людини. *Форум права*. 2014. № 2. С. 81-88.

59. Гринь Т.Г. Історичні аспекти розвитку працевлаштування в період античності і до кінця XIX століття. *Юридична наука*. 2015. № 12 (54). С. 159-165.

60. Гришук О.В. Принципи права: філософсько-правовий вимір. *Вісник Львівського університету. Серія: Юридична*. 2015. № 61. С. 16-23.
61. Груздев В.В. Правовые презумпции и юридически значимые состояния личности. *Юридическая техника*. 2010. № 4. С. 154–158.
62. Губрієнко О.М. Трудове право України: конспект лекцій. Запоріжжя: ЗНУ, 2007. 76 с.
63. Гудков Д.В. Адміністративно-правові засоби заборони за Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції». *Правовий вісник Української академії банківської справи*. 2014. № 1 (10). С. 43-49.
64. Данилов М.О. Соціально обумовлена дискримінація як проблема реалізації принципу гуманізму у сфері праці України. *Проблеми розвитку соціально-трудоових прав та профспілкового руху в Україні: матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 28 травня 2020 року) / за заг. ред. К.Ю. Мельника*. Харків: ХНУВС, 2020. С. 167-170.
65. Дворник С.І. Щодо ролі державного нагляду та контролю в сучасному трудовому праві України. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Право*. 2013. № 14. С. 261-263.
66. Єгорова-Луценко Т.П. Доктрина забезпечення, реалізації та захисту трудових прав працівників сільського господарства України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 412 с.
67. Єрмоєнко В.В. Принципи трудового права в аспекті правозастосування. *Право та інновації*. 2016. № 1. С. 122-131.
68. Жернаков В.В. Поняття примусової праці за законодавством України. *Право України*. 1997. № 10. С. 35-39.
69. Жигалкін І.П. Принципи права: теоретичний нарис на прикладі трудового права. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2015. № 3. С. 104-106.

70. Журавльова Г.С. Змістовні аспекти принципу рівності у конституційному праві. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2016. Вип. 2, Т. 1. С. 43-46.

71. За трудовата миграция и трудовата мобилност: Закон на Република България от 12.04.2016 (изм. и доп. от 16.03.2018). *Green Light Consult*: [сайт]. URL: <https://bglegal.org/f/ztmtm.pdf> (дата звернення: 04.09.2020).

72. Заїка А.А. Гендерна рівність як принцип правового статусу особи. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2016. Вип. 41, Т. 1. С. 65-70.

73. Занфірова Т.А. До питання про принцип свободи праці в трудовому праві України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 5. С. 146-149.

74. Занфірова Т.А. Забезпечення принципу свободи праці в умовах воєнного стану. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 4. С. 77-80.

75. Занфірова Т.А. Ідеологічні чинники формування норм трудового права. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2010. № 3. С. 41-44.

76. Занфірова Т.А. Свобода праці в трудовому праві України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2017. 499 с.

77. Занфірова Т.А. Філософсько-антропологічні аспекти принципу рівності у трудових правовідносинах. *Часопис Київського університету права*. 2009. № 3. С. 133-137.

78. Йолкіна Н.О., Швець К.А. Трудові права та гарантії осіб з інвалідністю. *Юридична Газета*: [сайт]. URL: <https://jur-gazeta.com/publications/practice/inshe/trudovi-prava-ta-garantiyi-osib-z-invalidnistyu.html> (дата звернення: 15.03.2021).

79. Йорданов З. Гарантиране на правата на работниците, работещи на територията на чужда държава със закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. *Правната наука и бизнесът – заедно за устойчиво развитие на*

икономиката: сборник доклади от национална научна кръгла маса (г. Варна, 21 октомври 2016 г.). Варна: Наука и икономика, 2016. С. 100-108.

80. Иванова Т.Ю. Актуальність проблеми героїзму та самовідданості захисників української державності. *Питання нової та новітньої історії*. 2017. Вип. 5. С. 81-85.

81. Іванюта Н.В. Особливості принципу верховенства права в сучасних умовах. *Міжгалузеві зв'язки цивільного, господарського та трудового права*: матеріали Веукр. наук.-практ. конф. (м. Кривий Ріг, 28 вересня 2017 року). Кривий Ріг: ДЮІ МВС України, 2017. Ч. 1. С. 79–81.

82. Івчук Ю.Ю. Переведення на легшу роботу як гарантія працевлаштування працівників, що отримали трудове каліцтво чи професійне захворювання на виробництві. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 27. С. 42-49.

83. Іншин М.І. Вектори ідеологічних змін у сучасному трудовому праві. *Приватне та публічне право*. 2017. № 3. С. 63-67.

84. Іншин М.І. Державна служба як сфера регулювання трудового права. *Форум права*. 2011. № 3. С. 303-308.

85. Іншин М.І. Дистанційна зайнятість працівників в умовах ринкової економіки. *Форум права*. 2014. № 3. С. 466-469.

86. Іншин М. І. Загальні та спеціальні норми у правовому регулюванні трудових відносин в сучасних умовах. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 28. С. 28-35.

87. Іншин М.І. Зміна умов трудового договору у зв'язку із переведенням працівника на іншу роботу. *Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства та держави*: тези доп. учасн. наук.-практ. конф. (м. Харків, 14 червня 2019 року). Харків: НДІ ППСН, 2019. С. 57-61.

88. Іншин М.І. Історія виникнення, розвитку та формування державної служби в Україні. *Юридична наука і практика*. 2011. № 2. С. 4-9.
89. Іншин М.І. Поняття та мета переведення державних службовців. *Соціальне право*. 2021. № 1. С. 7-11.
90. Іншин М.І. Проблеми правового регулювання праці державних службовців України: автореф. дис. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.05. Одеса, 2005. 40 с.
91. Іншин М.І. Соціально-правова природа державної служби. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2002. № 19. С. 258-264.
92. Іншин М.І. Сутність і значення дистанційної зайнятості працівників в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2014. Вип. 28, Т. 2. С. 35-38.
93. Іншин М.І. Сутність сучасної ідеології трудового права України: правові проблеми. *Альманах права*. 2018. Вип. 8. С. 52-55.
94. Іншин М.І., Щербина В.І. Ідеологічні основи сучасного трудового права України: монографія. Харків: Діса плюс, 2016. 328 с.
95. Кайда Н.Я. Проблеми адаптації трудового законодавства України до законодавства ЄС: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 435 с.
96. Карпенко Д.О. Правове регулювання переміщення працівників. Київ: Знання, 1989. 49 с.
97. Карпушкина А.В. Генезис институтів соціально-трудоових отношений. *Экономический анализ: теория и практика*. 2011. № 34 (241). С. 33-42.
98. Карпушова О.В. Правове регулювання праці суддів в Україні та країнах Європейського Союзу: теорія, практика, проблеми: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 424 с.

99. Карпушова О.В. Проблеми правового регулювання праці суддів в умовах євроінтеграції України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 466 с.
100. Кернякевич Ю.В. Переведення на іншу тимчасову роботу без погодження з працівником. *Малий і середній бізнес(право, держава, економіка)*. 2013. № 1-2 (52-53). С. 148-151.
101. Кернякевич Ю.В. Правове регулювання переведення працівників на іншу роботу: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Львів, 2012. 167 с.
102. Кернякевич Ю.В. Про правову природу переміщення працівників. *Університетські наукові записки*. 2009. № 3 (31). С. 162-165.
103. Кернякевич-Танасійчук Ю.В. Переведення працівників на іншу роботу: багатозначність поняття. *Право і суспільство*. 2014. № 1. С. 81-86.
104. Кисельова О.І., Кобзева Т.А. Трудове право України: навчальний посібник. Суми: СумДУ, 2017. 309 с.
105. Кисельова О.І., Семенова А.В. Сучасна ідеологія трудового права України. *Право і суспільство*. 2015. № 3, Ч. 3. С. 106-109.
106. Клемпарський М.М. Правове забезпечення статусу державних службовців як суб'єктів трудового права: стан, проблеми, перспективи. *Європейські перспективи*. 2012. № 3. С. 87-93.
107. Ковалюмнус Е.Л. Правовий механізм захисту трудових та соціальних прав суддів в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2021. 246 с.
108. Ковалюмнус Е.Л. Соціально-правове значення правового механізму захисту трудових і соціальних прав суддів. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 3-2. С. 37-41. doi:10.32844/2618-1258.2020.3-2.6.
109. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII (у ред. від 24.11.2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 25.11.2021).

110. Кодекс законів про працю Української РСР: Закон УРСР від 10.12.1971 № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1971. Додаток до № 50. Ст. 375 [не чин.].

111. Кодекс законів о труде РСФСР: Закон 1922 г. *Собрание узаконений и распоряжений рабочего и крестьянского правительства РСФСР*. 1922; № 70. Ст. 903 [не чин.].

112. Кодекс законів о труде УССР: Закон 1922 г. *Собрание законов и распоряжений рабоче-крестьянского правительства УССР*. 1922. № 52. Прилож. к ст. 751 [не чин.].

113. Кодекс законів о труде: Закон РСФСР 1918 г. *Собрание Узаконений и Распоряжений Рабочего и Крестьянского Правительства РСФСР*. 1918. № 87-88. Ст. 905. [не чин.].

114. Кодекс на труда: Закон на Република България от 01.04.1986 (изм. и доп. от 22.12.2020). *Национален Осигурителен Институт*: [сайт]. URL: <https://www.noi.bg/images/bg/legislation/Codes/КТ.pdf> (дата звернення: 14.07.2021).

115. Кожушко С.І. Ідеологічна доктрина як основа визначення предмета трудового права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2014. Вип. 24, Т. 2. С. 184-187.

116. Козіна М.В. Пропозиції щодо вдосконалення правового регулювання праці спортсменів. *Митна справа*. 2013. № 6 (90). Кн. 2. С. 338-343.

117. Козіна М.В. Сутність та значення поняття професійний спортсмен. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 28. С. 264-271.

118. Комірчий П.О. Адміністративно-правові засади публічної служби у правоохоронній сфері України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 611 с.

119. Комірчий П.О. Універсальні та спеціальні функції публічної служби у правоохоронній сфері України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип, 2, Т. 2. doi:10.32844/2618-1258.2019.2-2.12.

120. Коротких А.Ю. Проблеми юридичної відповідальності державних службовців за трудовим законодавством України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2019. 472 с.

121. Костюченко О.Є. Роль трудового права в забезпеченні соціальної безпеки в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2017. № 29, Т. 2. С. 45-48.

122. Костюченко О.Є. Соціальне призначення трудового права: проблеми теорії та практики: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2018. 449 с.

123. Котляров С.О. Рівність як складова правового статусу. *Проблеми формування громадянського суспільства в Україні*: матер. Всеук. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 12 квітня 2018 року). Дніпро: ДДУВС, 2018. С. 150-151.

124. Котова Л.В. Диференціація трудової правосуб'єктності як підстава класифікації правового статусу працівника. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2016. № 31. С. 131-151.

125. Котова Л.В. Проблеми правового статусу працівника як суб'єкта трудового права в умовах ринкових відносин: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Луганськ, 2009. 23 с.

126. Красавчиков О.А. Юридические факты в советском гражданском праве. Москва: Юрид. лит., 1958. 183 с.

127. Краснодемська І.Й. Військово-політичне протистояння між УНР та РСФРР в новітній українській історіографії. *Українознавство*. 2019. № 3 (72). С. 21-41. doi:10.30840/2413-7065.3(72).2019.178619.

128. Кремень В.Г. Людиновимірний смисл філософських поглядів В. І. Шинкарука. *Філософські діалоги*. 2010. Вип. 4, Ч. 1. С. 14-21.

129. Кривицький Ю.В. Верховенство права як принцип діяльності міліції: перспективи закріплення та реалізації в умовах реформування МВС України. *Юридична Україна*. 2013. № 8. С. 8–13.

130. Крюкова І.О. Природа як об'єкт відносин суспільно-економічної експлуатації. *Економіка природокористування і охорони довкілля*. 2009. № 5-6. С. 106-114.

131. Кулик Д.О. До проблеми законодавчого регулювання переведення на іншу роботу працівників органів внутрішніх справ України. *Право України*. 2010. № 9. С. 153-161.

132. Куцевич М.П. Зародження інституту трудових прав працівника на теренах сучасної України та засобів їх кримінально-правового захисту. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2016. № 3. С. 195-203.

133. Лазор В.В. Переведення за трудовим правом України: проблеми правового регулювання. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 28. С. 35-43.

134. Лук'яненко О.М. Формаційно-цивілізаційна парадигма наукового аналізу суспільства. *Наукові записки Харківського університету Повітряних Сил. Соціальна філософія, психологія*. 2009. Вип. 1. С. 124-134.

135. Лучик С.Д., Лучик М.В. Нетипові форми зайнятості населення: види та перспективи розвитку в Україні. *Людина і праця в економіці регіону: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Кропивницький, 31 жовтня 2016 року)*. Кропивницький: ЦНТУ, 2016. Ч. 1. 2016. С. 22-25.

136. Лушников А.М. Становление и развитие учения о принципах трудового права и принципах права социального обеспечения. *Вестник трудового права и права социального обеспечения*. 2014. Вып. 8. С. 7-25.

137. Любимов О.К. Реформування публічної служби крізь призму забезпечення соціальної безпеки професійних публічних службовців. *Науковий*

вісник публічного та приватного права. 2019. Вип. 5, Т. 2. С. 74-79.
doi:10.32844/2618-1258.2019.5-2.14.

138. Малишев Б.В. Принцип верховенства права (теоретико-правовий аспект). *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2012. № 8. С. 14–20.

139. Малюга Л.Ю. Адаптація соціального законодавства України до законодавства Європейського Союзу: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 414 с.

140. Марусевич Д.О. Адміністративно-правове регулювання соціального захисту поліцейських: дис. ... д-ра філософ.: 081. Київ, 2021. 236 с.

141. Марченко В.В. Щодо визначення поняття переведення на іншу роботу у трудовому праві України. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Серія: Право*. 2012. № 19. С. 92-96.

142. Мелешенко Н.Т. Трудовое право. Общая часть: курс лекций. Тверь: ТГУ. 2017. 90 с.

143. Мельник В.П., Солонинка Н.Г. Поняття і класифікація принципів трудового права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2017. № 44, Т. 1. С. 134-138.

144. Мельник К.Ю. Деякі проблеми правового регулювання переведень на іншу роботу в Україні. *Право і безпека*. 2016. № 3. С. 99-103.

145. Мельник К.Ю. Ротація кадрів правоохоронних органів. *Право і безпека*. 2010. № 2. С. 154-157.

146. Мельник К.Ю. Трудове право України: підручник. Харків: Діса плюс, 2014. 480 с.

147. Метіль А.С. Генеза правового регулювання робочого часу. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Серія: Право*. 2015. Вип. 23. С. 48-57.
doi:10.5281/zenodo.46500.

148. Могил С К. Переведення державного службовця питання теорії та правового регулювання. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2013. № 1. С. 215-218.

149. Муравенко О.Ю. Особливості правової природи принципу законності. *Публічне право*. 2012. № 2 (6). С. 380-385.

150. Науково-практичний коментар до законодавства України про працю / керівник авт. кол. В.Г. Ротань; 8-ге вид., доп. та перероб. Київ: А.С.К., 2008. 944 с.

151. О компенсациях и гарантиях при переводе, приеме вновь и направлении на работу в другие местности: Постановление ЦИК и СНК СССР от 23.11.1931. *Трудовое законодательство. Справочник для народных судей* / под ред. Д. С. Карева. Москва: Госюриздат, 1949. С. 27-28.

152. О переводе подростков из вредных цехов в другие цехи на путях сообщения: Циркуляр НКТ СССР от 27.07.1923 № 32. *Действующее законодательство о труде*. 1924. Вып. 3. С. 150.

153. О порядке обязательного перевода инженеров, техников, мастеров, служащих и квалифицированных рабочих с одних предприятий и учреждений в другие: Указ Президиума Верховного Совета СССР от 19.10.1940. *Трудовое законодательство. Справочник для народных судей* / под ред. Д. С. Карева. Москва: Госюриздат, 1949. С. 29.

154. О порядке перевода на другую работу в связи с понижением трудоспособности: Инструкция НКТ СССР от 18.12.1929 № 385. *Трудовое законодательство. Справочник для народных судей* / под ред. Д. С. Карева. Москва: Госюриздат, 1949. С. 26.

155. О порядке привлечения к ответственности рабочих и служащих за отказ от перевода в другие предприятия: Приказ Министра юстиции СССР и Генерального Прокурора СССР от 09.04.1946 № 7/57-Д 13. *Трудовое*

законодательство. *Справочник для народных судей* / под ред. Д. С. Карева. Москва: Госюриздат, 1949. С. 31.

156. О порядке сохранения непрерывного трудового стажа при переводе с одного предприятия (учреждения, организации) на другое: Постановление Совета Министров СССР от 27.05.1957 № 581. *Сборник важнейших законов и постановлений о труде*; 2-е изд., испр. и доп. Москва: Профиздат, 1959. С. 81.

157. О сохранении за женщинами, переведенными на другую работу в связи с кормлением ребенка грудью, прежней заработной платы: Разъяснение Секретариата ВЦСПС от 22.12.1950. *Сборник важнейших законов и постановлений о труде*; 2-е изд., испр. и доп. Москва: Профиздат, 1959. С. 213.

158. Об отношениях между хозяевами фабричных заведений и рабочими людьми, поступающими на оные по найму: Положение от 24.05.1835. *Вестник Университета имени О. Е. Кутафина*. 2017. № 10 (38). С. 261-262.

159. Об утверждении инструкции по применению Указа Президиума Верховного Совета СССР от 19.10.1940 «О порядке обязательного перевода инженеров, техников, мастеров, служащих и квалифицированных рабочих с одних предприятий и учреждений в другие»: Постановление СНК СССР от 16.01.1941. *Трудовое законодательство. Справочник для народных судей* / под ред. Д.С. Карева. Москва: Госюриздат, 1949. С. 30-31.

160. Обущенко Т.Н. Трудовая мобильность как способ адаптации на рынке труда. *Актуальные проблемы и тенденции развития современной экономики: материалы междунар. науч.-практ. конф.* (г. Самара, 18-19 декабря 2017 г.). Самара: СГТУ, 2017. С. 272-278.

161. Овчаренко О.М. Щодо вдосконалення процедури переведення судді, призначеного на посаду вперше. *Теорія і практика правознавства*. 2013. № 1. С. 1-15.

162. Основы законодательства Союза ССР и союзных республик о труде: Закон СССР от 15.07.1970 (в ред. от 22.05.1990). *Интернет архив*

законодавства: [сайт]. URL: http://www.libussr.ru/doc_ussr/usr_7348.htm (дата звернення: 02.12.2018).

163. Остапенко Ю.О. Концептуалізація трудових прав. *Соціальне право*. 2020. № 4. С. 29-34. doi:10.37440/soclaw.2020.04.06.

164. Остапенко Ю.О. Основні форми реалізації трудових прав працівника. *Правова позиція*. 2021. № 2 (31). С. 60-63. doi:10.32836/2521-6473.2021-2.12.

165. Остапенко Ю.О. Особливості зловживання здійсненням трудових прав працівниками. *Проблеми розвитку соціально-трудова права та профспілкового руху в Україні*: матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 28 травня 2020 року). Харків: ХНУВС, 2020. С. 213-216.

166. Остапенко Ю.О. Правове регулювання трудових прав в Україні до завершення української революції. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 3, Т. 2. С. 11-15. doi:10.32844/2618-1258.2019.3-2.2.

167. Падалка Р.О. Верховенство права як основоположний принцип права: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2017. 195 с.

168. Панченко М.В. Правовий механізм забезпечення гідної праці державних службовців України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2019. 459 с.

169. Панченко М.В. Судові органи у правовому забезпеченні гідної праці на державній службі. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 11. С. 140-144. doi:10.32849/2663-5313/2019.11.22.

170. Панченко М.В. Теорія забезпечення гідної праці державних службовців України: монографія. Харків: Промарт, 2019. 440 с.

171. Парпан Т.В. Істотні умови трудового договору: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2005. 16 с.

172. Парпан Т.В. Правовые аспекты переводов на другую работу. *Вестник Пермского университета. Серия: Юридические науки*. 2013. № 3 (21). С. 157-166.

173. Парпан Т.В. Про примусову працю і переведення у зв'язку з виробничою потребою. *Вісник Львівського університету. Серія: Юридична*. 1998. Вип. 35. С. 132-134.

174. Парпан Т.В. Проблеми правового регулювання переміщення працівників. *Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: матеріали X регіонал. наук.-практ. конф. (м. Львів 05-06 лютого 2004 року)*. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. С. 328-329.

175. Писарева М.В. Отдельные вопросы усовершенствования законодательства в сфере труда и занятости. *Актуальные научные исследования в современном мире*. 2021. Вып. 80. С. 25-37.

176. Повзун С.Л. Проблеми правового регулювання переведень з метою просування по роботі. *Часопис Київського університету права*. 2005. № 2. С. 111-114.

177. Погорелова Л.Г. Генезис правового регулювання забезпечення безпеки праці. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 7. С. 127-131. doi:10.32849/2663-5313/2020.7.21.

178. Подгорна Г.В. Щодо системної організації діяльності органів нагляду та контролю за дотриманням трудового законодавства. *Форум права*. 2010. № 4. С. 731-735.

179. Постанова Апеляційного суду Полтавської області від 18.09.2018 у справі № 554/1162/18 (провадження № 22-ц/786/1795/18). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76550157> (дата звернення: 18.10.2020).

180. Постанова Верховного Суду від 16.01.2018 у справі № 501/2693/15 (провадження № 61-258св17). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/71750077> (дата звернення: 18.10.2020).

181. Постанова Верховного Суду від 23.01.2018 у справі № 501/2345/15-ц (провадження № 61-719св18). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/71897156> (дата звернення: 18.10.2020).

182. Постанова Верховного Суду від 24.12.2020 у справі № 300/887/19 (адміністративне провадження № К/9901/32464/19). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/93829260> (дата звернення: 24.02.2021).

183. Постанова Верховного Суду від 30.06.2021 у справі № 620/1190/20 (адміністративне провадження № К/9901/30647/20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/97976948> (дата звернення: 27.09.2021).

184. Постанова Восьмого апеляційного адміністративного суду від 15.10.2020 у справі № 380/740/20 (провадження № А/857/9638/20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/92201262> (дата звернення: 14.05.2021).

185. Постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 30.06.2021 у справі № 520/1477/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/98144550> (дата звернення: 28.07.2021).

186. Постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 15.10.2019 у справі № 520/349/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/85086422> (дата звернення: 28.07.2021).

187. Постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 22.10.2019 у справі № 520/3806/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/85119906> (дата звернення: 28.07.2021).

188. Постанова Житомирського апеляційного суду від 02.02.2021 у справі № 283/104/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94605831> (дата звернення: 28.07.2021).

189. Постанова Київського апеляційного суду від 08.10.2020 у справі № 377/764/19 (апеляційне провадження № 22-ц/824/7491/2020). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92883462> (дата звернення: 28.07.2021).

190. Постанова Київського апеляційного суду від 24.12.2020 у справі № 753/17197/19 (апеляційне провадження № 22-ц/824/5281/2020). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93889357> (дата звернення: 28.07.2021).

191. Постанова Першого апеляційного адміністративного суду від 29.06.2021 у справі № 200/7947/20-а. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97929969> (дата звернення: 28.07.2021).

192. Постанова Чернівецького апеляційного суду від 24.12.2020 у справі № 727/6646/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93821200> (дата звернення: 28.07.2021).

193. Про відпустки: Закон України від 15.11.1996 № 504/96-ВР (у ред. від 14.08.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/504/96-вр> (дата звернення: 05.09.2021).

194. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання військового обов'язку та проходження військової служби: Закон України від 17.10.2019 № 205-ІХ (у ред. від 01.10.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/205-20> (дата звернення: 14.02.2021).

195. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівних можливостей матері та батька у догляді за дитиною: Закон

України від 15.04.2021 № 1401-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 38. Ст. 2280.

196. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення окремих питань виконання військового обов'язку та ведення військового обліку: Закон України від 30.03.2021 № 1357-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 34. Ст. 2012.

197. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правового регулювання дистанційної, надомної роботи та роботи із застосуванням гнучкого режиму робочого часу: Закон України від 15.04.2021 № 1401-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 20. Ст. 178.

198. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 30.03.2020 № 540-IX (у ред. від 28.04.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-20> (дата звернення: 03.07.2021).

199. Про внесення змін до Кодексу законів про працю України: Закон України від 24.12.1999 № 1356-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 2000. № 6-7. Ст. 41.

200. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII (у ред. від 13.10.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 19.10.2021).

201. Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України: Закон України від 24.03.1999 № 551-XIV (у ред. від 01.10.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/551-14> (дата звернення: 19.02.2021).

202. Про зайнятість населення: Закон України від 05.07.2012 № 5067-VI (у ред. від 04.03.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17> (дата звернення: 19.02.2021).

203. Про затвердження Положення про організацію кадрової роботи в органах прокуратури: Наказ ГП України від 18.12.2017 № 351. *Офіційний вісник України*. 2018. № 14. Ст. 485.

204. Про затвердження Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ: Положення КМ УРСР від 29.07.1991 № 114 (у ред. від 07.11.2015). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/114-91-п> (дата звернення: 29.03.2021).

205. Про затвердження Порядку відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації (як тимчасового переведення): Рішення ВРП від 24.01.2017 № 54/0/15-17 (у ред. від 21.07.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0054910-17> (дата звернення: 03.04.2021).

206. Про затвердження Порядку проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців: Постанова КМ України від 23.08.2017 № 640 (у ред. від 22.12.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/640-2017-п> (дата звернення: 19.02.2021).

207. Про затвердження Порядку укладення контрактів про проходження державної служби: Постанова КМ України від 17.06.2020 № 494. *Офіційний вісник України*. 2020. № 51. Ст. 1594.

208. Про колективне сільськогосподарське підприємство: Закон України від 14.02.1992 № 2114-XII (у ред. від 01.01.2019). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2114-12> (дата звернення: 30.08.2020).

209. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII (у ред. від 08.08.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 24.08.2021).

210. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР (у ред. від 15.07.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр> (дата звернення: 18.07.2021).

211. Про особисте селянське господарство: Закон України від 15.05.2003 № 742-IV (у ред. від 15.08.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15> (дата звернення: 18.07.2021).

212. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 № 2694-XII (у ред. від 14.08.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12> (дата звернення: 21.08.2021).

213. Про практику розгляду судами трудових спорів: Постанова Пленуму ВС України від 06.11.1992 № 9. *Дебет-Кредит (Галицькі контракти)*. 2008. № 29. С. 279.

214. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII (у ред. від 11.07.2021). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> (дата звернення: 01.08.2021).

215. Про сільськогосподарську кооперацію: Закон України від 21.07.2020 № 819-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2020. № 52. Ст. 497.

216. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII (у ред. від 24.11.2020). *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.08.2021).

217. Процевський О.І. Якою має бути правова ідеологія Трудового кодексу України XXI століття? *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди. Серія: Право*. 2015. № 23. С. 18-25.

218. Пузанова В.В. Вияв гуманізму у випадках припинення трудових правовідносин. *Сучасні тенденції розбудови правової держави в Україні та світі*: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Житомир, 18 квітня 2018 року). Житомир: ЖНАЕУ, 2019. С. 278-280.

219. Пузанова В.В. Забезпечення психічного здоров'я суддів з метою поліпшення якості здійснення правосуддя. *Правові засади організації та здійснення публічної влади: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Хмельницький, 23-30 квітня 2018 року)*. Хмельницький: ХУУП, 2018. С. 94-97.

220. Пузанова В.В. Зміна трудового договору в епоху дотрудового права України. *Право, держава та громадянське суспільство в умовах системних реформ: матеріали наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 22-23 лютого 2019 року)*. Херсон: Молод. вчен., 2019. С. 14-17.

221. Пузанова В.В. Перспективи врегулювання змін трудового договору. *Проблеми розвитку соціально-трудових прав та профспілкового руху в Україні: матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 28 травня 2020 року)*. Харків: ХНУВС, 2020. С. 310-313.

222. Пузанова В.В. Спроможність ототожнення зміни та новації трудового договору. *Вища освіта – студентська наука – сучасне суспільство: напрями розвитку: матеріали Міжнар. студ. наук.-практ. конф. (м. Київ, 19 квітня 2019 року)*. Київ: МНТУ ім. акад. Ю. Бугая, 2019. С. 259-261.

223. Радзівон С.М. Порядок переведення особового складу на посиленій варіант службової діяльності. *Актуальні питання забезпечення публічної безпеки, порядку в сучасних умовах: поліція та суспільство – стратегії розвитку і взаємодії: тези доп. Всеукр. науково-практ. конф. (м. Маріуполь, 18 травня 2018 року)*. Маріуполь: ДВНЗ «ПДТУ», 2018. С. 20-25.

224. Рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 29.01.2020 у справі № 359/5429/19 (провадження № 2/359/461/2020). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/87613181> (дата звернення: 02.10.2020).

225. Рішення Вінницького міського суду Вінницької області від 24.07.2017 у справі № 127/3609/17 (провадження № 2/127/2320/17). *Єдиний*

державний реєстр судових рішень: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/67982907> (дата звернення: 02.10.2020).

226. Рішення Енергодарського міського суду Запорізької області від 07.05.2019 у справі № 316/1445/18 (провадження № 2/316/111/19). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81648021> (дата звернення: 02.10.2020).

227. Рішення Енергодарського міського суду Запорізької області від 27.04.2020 у справі № 316/2024/19 (провадження № 2/316/177/20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/89141596> (дата звернення: 02.10.2020).

228. Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 29.06.2021 у справі № 280/2442/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98002548> (дата звернення: 22.07.2021).

229. Рішення Ковпаківського районного суду міста Суми від 26.06.2018 у справі № 592/2969/18 (провадження № 2/592/1628/18). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/75034135> (дата звернення: 02.10.2020).

230. Рішення Красноармійського міськрайонного суду Донецької області від 14.06.2019 у справі № 235/6889/18 (провадження № 2/235/161/19). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/82481963> (дата звернення: 02.10.2020).

231. Рішення КС України у справі за конституційним поданням Президента України щодо офіційного тлумачення положень частин другої, третьої ст. 124 Конституції України від 07.05.2002 № 8-рп/2002 у справі № 1-1/2002 (справа щодо підвідомчості актів про призначення або звільнення посадових осіб). *Вісник Конституційного Суду України*. 2002. № 2. С. 9.

232. Рішення Личаківського районного суду м. Львова від 05.07.2021 у справі № 463/2295/21 (провадження № 2/463/989/21). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/98096382> (дата звернення: 12.09.2021).

233. Рішення Львівського окружного адміністративного суду від 24.12.2020 у справі № 380/3574/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/93828597> (дата звернення: 02.10.2020).

234. Рішення Малинського районного суду Житомирської області від 02.02.2021 у справі № 283/104/20 (провадження № 2/283/172/2020). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/92222977> (дата звернення: 24.06.2021).

235. Рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 29.06.2021 у справі № 400/1304/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/98003137> (дата звернення: 16.07.2021).

236. Рішення Рубіжанського міського суду Луганської області від 01.07.2021 у справі № 425/123/21 (провадження № 2/425/150/21). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/98108841> (дата звернення: 15.09.2021).

237. Рішення Солом'янського районного суду м. Києва від 01.07.2021 у справі № 760/20994/20 (провадження № 2/760/4331/21). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/98020550> (дата звернення: 22.08.2021).

238. Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 18.03.2019 у справі № 520/349/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/80658499> (дата звернення: 02.10.2020).

239. Рішення Хустського районного суду Закарпатської області від 15.07.2020 у справі № 309/3388/18 (провадження № 2/309/460/20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90598894> (дата звернення: 02.10.2020).

240. Рішення Хустського районного суду Закарпатської області від 15.07.2020 у справі № 309/3389/18 (провадження № 2/309/461/20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90598893> (дата звернення: 02.10.2020).

241. Рожкова М.А. Юридические факты гражданского и процессуального права: соглашения о защите прав и процессуальные соглашения. Москва: Статут, 2009. 332 с.

242. Рудницька О.П. Проблеми правового регулювання гарантійних виплат при переїзді працівників на роботу в іншу місцевість. *Держава і право*. 2009. Вип. 43. С. 278-284.

243. Русских Т.В. Понятие перевода на другую работу: история и современность. *Вестник Удмуртского университета. Серия: Экономика и право*. 2007. № 6. С. 137-144.

244. Савин В.Т., Савин С.В. Правовое регулирование перевода работника на постоянную работу к другому работодателю. *Пробелы в российском законодательстве*. 2016. № 3. С. 159-166.

245. Сайнецький О.П. Форми систематизації національного соціального законодавства: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2020. 410 с.

246. Свиридчук Н.П., Воронцов В.П. Щодо характеристики змісту поняття «законність». *Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування: збірник тез наук.-теорет. конф.* (м. Київ, 19 березня 2015 року). Київ: НАВС, 2015. Ч. 2. С. 116-119.

247. Ситницька О.А. Заборона примусової праці у трудовому законодавстві України. *Університетські наукові записки*. 2011. № 3. С. 156-162.

248. Ситницька О.А. Правові проблеми отримання згоди працівника на переведення на іншу роботу (посаду). *Університетські наукові записки*. 2010. № 4. С. 128-135.

249. Сіроха Д.І. Локальні нормативно-правові акти: сутність та соціальне призначення. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2019. № 41. Т. 2. С. 47-51. doi:10.32841/2307-1745.2019.41-2.11.

250. Сіроха Д.І. Нормотворчість суб'єктів трудового права: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2021. 440 с.

251. Сіроха Д.І. Поняття та значення нормотворчої діяльності суб'єктів трудового права. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2013. № 26. С. 510-515.

252. Сіроха Д.І. Проблеми усунення недоліків правового регулювання нормотворчості суб'єктів трудового права. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2019. № 42. Т. 1. С. 96-99.

253. Соловей А.А. Дослідження соціальної справедливості в межах трудового права. *Вісник НТУУ «КПІ»*. Серія: Політологія. Соціологія. Право. 2019. № 1 (41). С. 108-113.

254. Средкова К. Поредни недоразумения в трудовото законодателство с европейско оправдание. *Съвременно право*. 2006. № 2. С. 7-21.

255. Стайков И. Правомощия на работодателя при престой в предприятието. *Годишник на департамент «Право»*. 2016. № 5 (6). С. 198-221.

256. Столбовий В.М. Основні елементи службових правовідносин в системі Національної поліції як суб'єкта забезпечення національної безпеки України. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2018. № 5. Т. 33. С. 92-95.

257. Сторчак Б.И. Персональные данные в налоговых органах: обработка, защита, борьба с утечками. *Налоговая политика и практика*. 2009. № 6 (78). С. 16-21.

258. Темелкова Й., Андреева Х. Законност? *Законът на правото или правото на закона*: матер. нац. конф. (София, 20 ноември 2015 г.). София: НБУ, 2015. С. 311-314.

259. Титченков В.А. Современные правила перевода на другую работу. *Вестник Брянского государственного университета*. 2014. № 2. С. 214-219.

260. Тиха А.П. Окремі питання визначення і зміни змісту трудового договору. *Право та інновації*. 2016. № 1 (13). С. 233-237.

261. Тиха А.П. Правове регулювання змін трудового договору: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2017. 235 с.

262. Трудове право (в схемах та визначеннях): навчальний посібник / А.В. Коваленко, О.С. Юнін, М.О. Савельєва та ін. Дніпро: Вид-ць Біла К.О., 2017. 166 с.

263. Трудове право України: навчальний посібник / за ред. П.Д. Пилипенка. Київ: Істина, 2007. 208 с.

264. Трудове право України: підручник / за заг. ред. М.І. Іншина, В.Л. Костюка, В.П. Мельника. Вид. 2-ге, перероб. і доп. Київ: Центр учб. літ-ри, 2016. 472 с.

265. Ухвала Апеляційного суду Черкаської області від 03.08.2017 у справі № 22-ц/793/1254/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/68088673> (дата звернення: 02.10.2020).

266. Ухвала Верховного Суду від 24.12.2020 у справі № 712/9928/19 (провадження № 61-18669ск20). *Єдиний державний реєстр судових рішень*: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93794766> (дата звернення: 29.05.2021).

267. Филипова И.А. Принципы трудового права: изменятся ли они в условиях четвертой промышленной революции? *Кадровик*. 2019. № 9. С. 8-13.

268. Фомина Г.Ю. Нормативная основа перевода и перемещения работников в Украине. *Visegrad Journals of Human Rights*. 2020. № 6/2. С. 131-136.

269. Фоміна Г.Ю. Види переведення та переміщення працівників за трудовим законодавством України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 2, Т. 3. С. 78-84.

270. Фоміна Г.Ю. Вимоги принципу свободи праці в процедурах переведення та переміщення працівників. *Актуальні питання науки і практики та шляхи їх вирішення: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 21–22 квітня 2021 року)*. Київ: НДПП, 2021. С. 70-73.

271. Фоміна Г.Ю. Завдання та система інститутів Європейського Союзу у сфері соціальної політики на сучасному етапі розвитку. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2019. № 4. С. 99-102. doi:10.15421/391921.

272. Фоміна Г.Ю. Зародження та розвиток правового регулювання переведення та переміщення працівників на території сучасної України. *Юридична наука*. 2020. № 4 (106). Т. 1. С. 265-271. doi:10.32844/2222-5374-2020-106-4-1.33.

273. Фоміна Г.Ю. Особливі питання правового регулювання переведення та переміщення нетипових працівників в Україні. *Перспективні напрямки розвитку юридичної науки у XXI сторіччі: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 17–18 лютого 2021 року)*. Київ: НДПП, 2021. С. 112-115.

274. Фоміна Г.Ю. Поняття та мета переведення та переміщення працівників. *Юридична наука*. 2020. № 3 (105). С. 507-513. doi:10.32844/2222-5374-2020-105-3.63.

275. Фоміна Г.Ю. Порядок переведення та переміщення працівників в Україні. *Юридична наука*. 2019. № 11. С. 289-298

276. Фоміна Г.Ю. Правові засади реабілітації осіб з інвалідністю в Україні. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 65. С. 113-119.

277. Фоміна Г.Ю. Принципи переведення та переміщення працівників. *Юридична наука*. 2020. № 3. С. 26-29.

278. Фоміна Г.Ю. Система підстав законного переведення та переміщення працівників за трудовим законодавством України. *Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 17–18 липня 2019 року). Київ: НДПП, 2019. С. 80-83.

279. Фоміна Г.Ю. Умови переведення та переміщення працівників в Україні. *Сучасні правові системи світу в умовах глобалізації: реалії та перспективи*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 15–16 вересня 2020 року). Київ: НДПП, 2020. С. 91-95.

280. Христова Ж. Престой: правни възможности за работодателя и юридически за работника или служителя. *Бизнес и право*. 2020. № 2. С. 19-53.

281. Чепульченко Т.О. Верховенство права як основоположний принцип сучасного правотворення. *Вісник Національного технічного університету України Київський політехнічний інститут. Серія: Політологія. Соціологія. Право*. 2012. № 3. С. 185-188.

282. Чепульченко Т.О. Принцип рівності у праві як регулятор суспільних відносин: генеза та загальна характеристика. *Вісник Національного технічного університету України Київський політехнічний інститут. Серія: Політологія. Соціологія. Право*. 2014. № 3/4. С. 172-176.

283. Черкунов О.В. Основні підходи до періодизації процесу становлення виробничої функції трудового права. *Соціальне право*. 2018. № 1. С. 111-119.

284. Черкунов О.В. Спеціальні принципи виробничої функції трудового права. *Проблеми розвитку соціально-трудоових прав та профспілкового руху в Україні*: матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 28 травня 2020 року) / за заг. ред. К.Ю. Мельника. Харків: ХНУВС, 2020. С. 244-248.

285. Шаган О.В. Система принципів нормотворчості. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького*. 2014. № 9. С. 64-69.

286. Швець В.О. Забезпечення стабільності трудових правовідносин в умовах поширення коронавірусної хвороби в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 4. С. 39-48. doi:10.32844/2618-1258.2020.4.9.

287. Швець В.О. Забезпечення стабільності трудових правовідносин: теорія та практика: монографія. Харків: Панов, 2020. 368 с.

288. Швець В.О. Загальна сутність стабільних і нестабільних трудових правовідносин. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 6. Т. 2. С. 79-83. doi:10.32844/2618-1258.2020.6-2.14.

289. Швець В.О. Проблеми правового регулювання забезпечення стабільності трудових правовідносин: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2021. 445 с.

290. Швець В.О. Трудові правовідносини та їх основні ознаки. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1 (22). Т. 5. С. 84-87.

291. Швидченко І.Г. Трудове право: конспект лекцій. Одеса: ОДЕКУ, 2010. 119 с.

292. Шульженко І.В. Історичні аспекти правового регулювання праці жінок. *Сучасні проблеми гуманітарно-правових наук*: матеріали Всеукр. конф. (м. Кривий Ріг, 20 березня 2018 року). Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2018. С. 177-178.

293. Щербина В.І. Сучасна ідеологія трудового права: постановка окремих проблем. *Вісник Академії митної служби України. Серія: Право*. 2011. № 1. С. 133-138.

294. Щукін О.С. Правовий статус медичних працівників за трудовим законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Одеса, 2005. 20 с.

295. Юшко А.М. Переведення на іншу роботу: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2002. 19 с.
296. Юшко А.М. Переведення на іншу роботу: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2002. 194 с.
297. Юшко А.М. Переведення чи зміна істотних умов праці? *Право України*. 1998. № 5. С. 68-73.
298. Яковлєв О.А. Правові засади встановлення умов праці за трудовим законодавством України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2019. 460 с.
299. Яковлєв О.А. Фундаментальні проблеми правового регулювання умов праці і встановлення гарантій для працівників: монографія. Харків: Право, 2019. 456 с.
300. Яцкевич І.І. Юридичні гарантії права на працю у процесі зміни умов трудового договору. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 4. С. 186-194.
301. Barbu V. Argumente pentru modificarea legii nr. 67 22.03.2006 privind protectia drepturilor salariatilor in cazul transferului intreprinderii, al unitatii sau al unor parti ale acestora. *Anale științifice ale Academiei «Ștefan cel Mare» a MAI al RM: Științe juridice*. 2007. № VII. P. 14-16.
302. Codul administrativ (ediții iunie, iulie 2021). București: MO, 2021. 464 p.
303. Codul muncii din 24.01.2003 (republicat). *Portal legislativ*: [сайт]. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/128647> (дата звернення: 18.03.2021).
304. Convention for the protection of human rights and fundamental freedoms and protocols to the said convention. Strasbourg: The Council, 1992. 42 p.
305. Council Directive № 2001/23/EC of 12.03.2001 on the approximation of the laws of the Member States relating to the safeguarding of employees' rights in the event of transfers of undertakings, businesses or parts of undertakings or businesses. *Official Journal of the European Communities*. 2001. L 082. P. 16-20.

306. Czarnecka M. Restrukturyzacja spółek handlowych a przejęcie zakładu pracy przez innego pracodawcę na podstawie przepisów prawa pracy. *Studia Ekonomiczne/Akademia Ekonomiczna w Katowicach*. 2007. № 45. S. 143-162.

307. Danés J. La cesión ilegal de trabajadores. *Loentiendo*: [сайт]. URL: <https://loentiendo.com/la-cesion-ilegal-de-trabajadores/> (дата звернення: 04.10.2021).

308. Dascalu D. Transferul salariatilor dupa noul Cod al muncii. *Ziarul Financiar*: [сайт]. URL: <https://www.zf.ro/profesii/transferul-salariatilor-dupa-noul-cod-al-muncii-2977609> (дата звернення: 22.08.2021).

309. De Las Heras Vives L. El fenómeno de la cesión ilegal de trabajadores en el ámbito de las administraciones públicas. *Actualidad Jurídica Iberoamericana*. 2015. № 3. P. 729-740.

310. Directive № 2014/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26.02.2014 on the conditions of entry and stay of third-country nationals for the purpose of employment as seasonal workers. *Official Journal of the European Union*. 2014. L 94. P. 375-390.

311. Directive № 2014/54/EU of the European Parliament and of the Council of 16.04.2014 on measures facilitating the exercise of rights conferred on workers in the context of freedom of movement for workers (Text with EEA relevance). *Official Journal of the European Union*. 2014. L 128. P. 8-14.

312. Directive № 2014/66/EU of the European Parliament and of the Council of 15.05.2014 on the conditions of entry and residence of third-country nationals in the framework of an intra-corporate transfer. *Official Journal of the European Union*. 2014. L 157. P. 1-22.

313. Dubowik A. Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dn. 4 lutego 2008 r., I PK 193/07 oraz do wyroku SN z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 149/07 (Porozumienie stron zmieniające czasowo wysokość wynagrodzenia za pracę –

przejście zakładu pracy na innego pracodawcę jako termin lub warunek rozwiązujący). *Orzecznictwo sądów polskich*. 2009. T. 11. S. 800-803.

314. Dubowik A. Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę w pozaumownych stosunkach pracy (uwagi na tle art. 231 § 5 k.p.). *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 2001. № 9. S. 23-32.

315. Dumitru I., Ilas L. Dreptul de refuz al salariatului în contextul transferului de întreprindere. *Revista Romana de Dreptul Muncii*. 2014. № 10. P. 29-38.

316. Echeverría M., Vergara M. La cesión de trabajadores: quiebres en el contrato de trabajo. *Gaceta Laboral*. 2001. Vol. 7. № 1. P. 19-43.

317. ECtHR (First Section), Judgment in case of Rantsev v. Cyprus and Russia on 10.10.2010 (application № 25965/04). Strasbourg: ECtHR, 2010. 87 p.

318. ECtHR (Plenary), Judgment in case of De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium on 18.06.1971 (application №№ 2832/66; 2835/66; 2899/66). *HUDOC – European Court of Human Rights*: [сайт]. URL: <http://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-57606> (дата звернення: 19.03.2021).

319. Employment Service Convention, 09.07.1948 № 88. *International Labour Organisation*: [сайт]. URL: https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEX_PUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C088 (дата звернення: 26.03.2021).

320. Forced Labour Convention : ILO Convention № 29 28.06.1930. *United Nations*: [сайт]. URL: https://www.un.org/ruleoflaw/files/ILO_Convention_29.pdf (дата звернення: 12.06.2020).

321. Fotinopoulou Basurko O. El desplazamiento de trabajadores en el marco de la Unión Europea: presente y future. *Revista Galega de Dereito Social*. 2017. № 3. P. 227-239.

322. García J.S. La reestructuración del sector público español y la transferencia de trabajadores indefinidos de las empresas y fundaciones públicas a una administración pública. *III Encontro de Internacionalização do CONPEDI* (Madrid, 7 a 9 de septiembre de 2015). Madrid, 2016. P. 354-371.

323. Ginsborg H. Lawfulness without a Law: Kant on the Free Play of Imagination and Understanding. *Philosophical Topics*. 1997. № 1 (25). P. 37-81.

324. Hajn Z. Nowa regulacja przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę. *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 1996. № 10. S. 17-23.

325. Hajn Z. Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę w prawie polskim a prawo pracy UE. *Monitor Prawa Pracy*. 2004. № 5. S. 121-125.

326. Herrero A. P., Sanz C. P. La cesión de trabajadores de empresas de trabajo temporal europeas en España. *2020 Práctica mercantil para abogados: los casos más relevantes en 2019 de los grandes despachos*. Madrid: Wolters Kluwer, 2020. P. 565-584.

327. Hladky V. V. Some Cautionary Remarks on the Process of Desocialization of the World of Work. *Scientific discoveries: projects, strategies and development: Collect. of scient. papers of the Internat. Scient. and Pract. Conf. (Edinburgh, 25th Oct., 2019)*. Edinburgh: ESP, 2019. Vol. 3. P. 38-44.

328. International Covenant on Civil and Political Rights, adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly resolution № 2200A (XXI) of 16.12.1966. *Office of the High Commissioner for Human Rights: [сайт]*. URL: <https://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/ccpr.pdf> (дата звернення: 12.06.2020).

329. Juraszek T. The legal and sociological aspects of posting of workers in the framework of the provision of services in the European Union in the light of current regulations and proposed amendments. *World Scientific News*. 2017. Vol. 89. P. 126-141.

330. Juraszek T. Transfer pracowników w grupie kapitałowej. *Kwartalnik Prawo-Społeczeństwo-Ekonomia*. 2019. T. 18, № 2. S. 37-51.

331. Kęпка M. Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę a zasada wolności pracy. *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 2012. № 3. S. 10-16.

332. Kodeks pracy: Ustawa z dn. 26.06.1974 (zm. 07.07.2021). *Internetowy System Aktów Prawnych*: [сайт]. URL: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19740240141/U/D19740141Lj.pdf> (дата звернення: 29.01.2021).

333. Kumor-Jeziarska E. Pojęcie pracodawcy w razie przejścia zakładu pracy. *Roczniki Nauk Prawnych*. 2015. № 3 (25). S. 51-67.

334. López Sánchez C. Cesión de trabajadores a través de empresas de trabajo temporal: una perspectiva de estudio comparado. *Civitas. Revista española de derecho del trabajo*. 2006. № 131. P. 723-750.

335. Marian B. Impactul liberei circulații a lucrătorilor asupra inovării. Strategia CDI a României între obiective stabilite și gradul de realizare. *Curentul juridic*. 2014. № 2. P. 182-192.

336. Night Work Convention: ILO Convention № 171 26.06.1990. *International Labour Organisation*: [сайт]. URL: https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_INSTRUMENT_ID:312316 (дата звернення: 09.06.2020).

337. Osowski W. Zagadnienie restrukturyzacji zatrudnienia w postępowaniu restrukturyzacyjnym. *Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach*. 2017. № 329. S. 106-122.

338. Para la mejora del crecimiento y del empleo: Ley de 29.12.2006 № 43/2006 (última modificación: 28.05.2021). *Boletín Oficial del Estado*: [сайт]. URL: <https://www.boe.es/buscar/pdf/2006/BOE-A-2006-22949-consolidado.pdf> (дата звернення: 24.09.2020).

339. Pisarczyk Ł. Przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę – wybrane problemy. *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 2007. № 5. S. 15-22.

340. Pisarczyk Ł. Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę: monografia / Wyd. 2. Warszawa: Lexis Nexis Polska, 2013. 256 s.

341. Placintescu A.-M. Protecția salariaților în cazul transferului de întreprindere (tupe). *Placintescu Riti & Asociații*: [сайт]. URL: <https://pratt.ro/2017/10/09/transferul-de-intreprindere-tupe/?lang=ro> (data звернення: 12.08.2021).

342. Privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora: Lege din 22.03.2006 № 67. *Portal legislativ*: [сайт]. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/70218> (data звернення: 19.08.2021).

343. Privind Statutul funcționarilor publici: Lege din 08.12.1999 № 188 (republicată). *Portal legislativ*: [сайт]. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/50608> (data звернення: 28.09.2021).

344. Prusinowski P. Transfer pracowników (art. 231 k.p.) – wybrane zagadnienia. *Studia Prawnoustrojowe*. 2010. № 11. S. 289-296.

345. Rey Guanter S. Cesión de trabajadores y empresas de trabajo temporal (art. 43). *Civitas. Revista española de derecho del trabajo*. 2000. № 100. P. 903-930.

346. Serrano García J. M. Los nuevos requisitos para el desplazamiento de trabajadores ¿Evitan los abusos en esta materia? Propuestas para una Ley. *Nueva revista española de derecho del trabajo*. 2016. № 190. P. 101-130.

347. Sobczyk A. Informowanie pracowników o transferze a pojęcie informacji publicznej. *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 2016. № 9. S. 8-10.

348. Sobczyk A. Ograniczenia w zawieraniu umów terminowych a transfer zakładu pracy i sukcesja generalna. *Praca i Zabezpieczenie Społeczne*. 2016. № 5. S. 21-26.

349. Sobczyk A. Transfer pracowników a szczególna ochrona trwałości stosunku pracy działaczy związkowych. *Monitor Prawa Pracy*. 2016. № 4. T. 13. S. 193-195.

350. Ținca O. Considerații despre contractul individual de muncă în cazul transferului întreprinderii. *Revista Romana de Dreptul Muncii*. 2013. № 6. P. 33-47.

351. Tomanek A. Przejście przedsiębiorstwa, zakładu lub ich części. *System prawa pracy* / red. K. W. Baran. Warszawa: Wolters Kluwer, 2020. T. 10. S. 393-449.
352. Tomanek A. Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę. Wrocław : Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, 2002. 241 s.
353. Tšoli S. Lojaalsuskriis ja rahvusarmee formeerimine Ukrainas kolme Ukraina-Vene sõja kontekstis. *Eesti Sõjaajaloo Aastaraamat*. 2016. № 1 (06). S. 164-192.
354. Universal Declaration of Human Rights. New York: U. N., 2017. 14 p.
355. Zawadzka-Filipczyk P. Transfer pracowników radykalnie skraca czas na założenie PPK. *Dziennik Gazeta Prawna*. 2021. № 43. S. C1.
356. Zufiria J. A. Claves para abordar la transferencia de empleados en los contratos outsourcing. *Universia Business Review*. 2006. № 9. P. 98-103.

**СПИСОК ПРАЦЬ, ОПУБЛІКОВАНИХ
ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ**

*Статті у наукових фахових виданнях України
та наукових періодичних виданнях інших держав:*

1. Фоміна Г.Ю. Види переведення та переміщення працівників за трудовим законодавством України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 2, Т. 3. С. 78-84.

2. Фоміна Г.Ю. Зародження та розвиток правового регулювання переведення та переміщення працівників на території сучасної України. *Юридична наука*. 2020. № 4 (106). Т. 1. С. 265-271.

3. Фоміна Г.Ю. Порядок переведення та переміщення працівників в Україні. *Юридична наука*. 2019. № 11. С. 289-298.

4. Фоміна Г.Ю. Поняття та мета переведення та переміщення працівників. *Юридична наука*. 2020. № 3 (105). С. 507-513.

5. Фоміна Г.Ю. Принципи переведення та переміщення працівників. *Юридична наука*. 2020. № 3. С. 26-29.

6. Фоміна Г.Ю. Нормативная основа перевода и перемещения работников в Украине. *Visegrad Journals of Human Rights*. 2020. №6/2. С. 131-136.

Матеріали наукових конференцій:

7. Фоміна Г.Ю. Система підстав законного переведення та переміщення працівників за трудовим законодавством України. *Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 17–18 липня 2019 року)*. Київ: НДПП, 2019. С. 80-83.

8. Фоміна Г.Ю. Умови переведення та переміщення працівників в Україні. *Сучасні правові системи світу в умовах глобалізації: реалії та перспективи*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 15–16 вересня 2020 року). Київ: НДПП, 2020. С. 91-95.

9. Фоміна Г.Ю. Особливі питання правового регулювання переведення та переміщення нетипових працівників в Україні. *Перспективні напрямки розвитку юридичної науки у XXI сторіччі*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 17–18 лютого 2021 року). Київ: НДПП, 2021. С. 112-115.

10. Фоміна Г.Ю. Вимоги принципу свободи праці в процедурах переведення та переміщення працівників. *Актуальні питання науки і практики та шляхи їх вирішення*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 21–22 квітня 2021 року). Київ: НДПП, 2021. С. 70-73.